

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 1 Ιουλίου 2000, ημέρα Σάββατο και ώρα 17.30' μ.μ., στην Αίθουσα Γερουσίας (1ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής συνεδρίασε η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της “Βουλής των Εφήβων”, υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Παρασκευά Αυγερινού, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων “Εξωτερική πολιτική, Κρίση στα Βαλκάνια, Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, Κυπριακό, Τρίτος κόσμος, Διεθνείς Σχέσεις - Διεθνοποίηση, Διμερείς Σχέσεις - Ελληνοτουρκικά - Συμφωνίες - Συνθήκες (Ελλάδα και Βαλκάνια, η Συνθήκη του Σέγκεν, ΟΗΕ, ΝΑΤΟ), Διεθνείς Σχέσεις - Παγκοσμιοποίηση, Στράτευση Γυναίκων, Ειρήνη - Πόλεμος, Θητεία, Εθνική Ταυτότητα, Μειονότητες, Μετανάστες - Πρόσφυγες, Απόδημος Ελληνισμός, Προσκοπισμός”, της Σύνθεσης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα “Βουλή των Εφήβων”, Ε' Σύνοδος 1999 - 2000”.

Στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της “Βουλής των Εφήβων” συμμετείχαν οι εξής “Εφηβοί Βουλευτές”: Ανυφτου Πωλίνα (Πάφος-Κύπρος, Αβραάμ Μαρίνα (Αμμόχωστος-Κύπρος), Αγγελογεώργος Αθανάσιος (Α' Αθήνας), Αθανασάκης Ανδρέας (Β' Αθήνας), Αθανασόπουλος Χρήστος (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Αναστασοπούλου Αικατερίνη (Νομός Καστοριάς), Αντωνίου Μάριος (Λευκωσία-Κύπρος), Αρίφι Εσμεράλντα (Α' Αθήνας), Αρμαανίδης Αλέξανδρος (Νομός Χαλκιδικής), Άρχοντας Ιωάννης (Νομός Αργολίδας), Βαλαβάνη Αριστέα (Νομός Λαρίσης), Βαρελάς Ιορδάνης (Νομός Ξάνθης), Βαρνάβας Βαρνάβας (Νομός Ηλείας), Βρίτκας Αθανάσιος (Α' Θεσσαλονίκης), Γεωργιάδου Μυρσίνη (Α' Πειραιά), Γιατζιτζόγλου Ευαγγελία (Νομός Λέσβου), Γιαννακά Αμαλία (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Γιαννακού Ανδρούλα (Λευκωσία-Κύπρος), Γιδαράκου Μαρία (Νομός Φθιώτιδος), Γκούρλια Ανδριάνα (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Γκρίφισια Μαρία (Νομός Ευβοίας), Δανδουλάκης Ιωάννης (Αγγλία), Ζαγναφέρη Βασιλική (Νομός Κιλκίς), Θεοφάνους Γεώργιος (Η.Π.Α.), Ιγνατάκη Λαμπρινή (Νομός Ροδόπης),

Καλόγηρος Δημήτριος (Νομός Φθιώτιδας), Καμπάκογλου Αλέξανδρος (Α' Θεσσαλονίκης), Καπινιάρη Μαρία (Αυστραλία), Καραγιάννης Αθανάσιος (Γερμανία), Κικίλιας Θεόδωρος (Επικρατεία), Κοτζαμάνη Κωνσταντίνα (Νομός Ροδόπης), Κούστας Παναγιώτης (Α' Αθήνας), Κωνσταντίνου Μαρίκα (Νομός Λάρισας), Κωστάκος Κωνσταντίνος (Α' Πειραιά), Λαζαρίνης Κωνσταντίνος (Υπόλοιπο Αττικής), Μαρκάκη Ουρανία (Β' Αθήνας), Μαυρογένης Σταύρος (Α' Αθήνας), Μιχαηλίδου Ερμιόνη (Νομός Πέλλας), Μπεκιώτη Φωτεινή (Νομός Λάρισας), Μπίμπη Φανή (Α' Θεσσαλονίκης), Νικολάου Δημήτριος (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Ξανθιάκος Παντελεήμων (Α' Θεσσαλονίκης), Οικονόμου Ελευθερία (Β' Αθήνας), Παλιούρα Ιωάννα (Α' Αθήνας), Πανταζής Διονύσιος (Β' Αθήνας), Παπαδημητράκης Αντώνιος (Υπόλοιπο Αττικής), Παπαλεξιού Λαμπρινή (Νομός Ροδόπης), Παπαστεργίου Αικατερίνη (Νομός Καρδίτσας), Πνευμονίδης Ηλίας (Νομός Καστοριάς), Πολυχρονίδη Ευγενία (Νομός Ηρακλείου), Σέκα Ελεωνόρα (Νομός Αχαΐας), Σιούτα Ιωάννα (Α' Θεσσαλονίκης), Στρατή Τιτίκα-Μαρίνα (Β' Θεσσαλονίκης), Τσαραμπάρη Όλγα (Νομός Βοιωτίας), Φραδελάκη Παρασκευή (Νομός Χανίων), Χαμπά Αναστασία-Δέσποινα (Β' Αθήνας), Χατζησωτηρίου Χριστίνα (Αμμόχωστος-Κύπρος), Χατζούλη Μαρία (Νομός Τρικάλων), Χρηστίδης Νικόλαος (Νομός Ιωαννίνων).

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αρχίζει η συνεδρίαση της Ε' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων.

Σας καλωσορίζω στο Εθνικό Κοινοβούλιο και ειδικότερα στην Επιτροπή μας, για να συζητήσουμε πάνω στα θέματα που έχετε επεξεργαστεί και τα οποία σας έχουν μοιραστεί.

Θα ήθελα να σας αναφέρω συνοπτικά το αντικείμενο της Επιτροπής της Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων. Είναι μια Μόνιμη Επιτροπή, που επεξεργάζεται κρίσιμα θέματα, που αφορούν στις σχέσεις της Ελλάδας με τις άλλες χώρες και θέματα που έχουν σχέση με την εξωτερική μας πολιτική, με την άμυνά μας και με την ασφάλειά μας.

Αντικείμενο αυτής της Επιτροπής είναι πρώτα από όλα το νομοθετικό έργο και εμείς επεξεργαζόμαστε τα νομοσχέδια

που υποβάλλουν τα Υπουργεία Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών. Επικυρώνει, επίσης, τις Συμβάσεις της χώρας μας με τις άλλες χώρες.

Αντικείμενό της είναι, επίσης, ο κοινοβουλευτικός έλεγχος κατά τον οποίο εμείς συζητούμε με τους Υπουργούς τα τρέχοντα θέματα. Μας ενημερώνουν, επίσης, για τις σχέσεις μας με τις άλλες χώρες και για τα διεθνή θέματα. Η επιτροπή εκφράζει τις δικές της απόψεις και οι Υπουργοί έχουν υποχρέωση να τις ακούσουν και να τις σεβαστούν. Θεωρούμε δε ότι οι απόψεις που εκφράζονται από την Επιτροπή μας πρέπει να είναι σε ένα βαθμό δεσμευτικές. Άλλωστε, τα θέματα, που συζητούμε, είναι κρ ίσιμα και ζούμε σε μια περιοχή που αυτή τη στιγμή γράφεται το πιο δύσκολο κομμάτι της ιστορίας. Συντελούνται τεράστιες αλλαγές, κοσμογονικές αλλαγές που γίνονται τόσο γρήγορα που καμιά φορά κανείς δε μπορεί να τις παρακολουθήσει. Οι αλλαγές αυτές φέρνουν και προβλήματα που καμιά φορά μοιάζουν και άλυτα. Προβλήματα που είναι κυρίως διεθνή δηλαδή, προβλήματα που δε μπορούν να λυθούν στα όρια ενός κράτους. Προβλήματα, όπως οι μεγάλες κοινωνικές και οικονομικές προκλήσεις, το πρόβλημα της ανεργίας, προβλήματα, της ασφάλειας των χωρών. Οι μεγάλες ανισότητες ανάμεσα στην Ευρώπη και στους γύρω από αυτήν χώρους, ανάμεσα στους ανεπτυγμένους και στους καθυστερημένους. Αυτές οι ανισότητες δημιουργούν τεράστιες μετακινήσεις πληθυσμών και ολόκληρη η Ευρώπη πνίγεται από κύματα μεταναστών. Και βέβαια το πρόβλημα των διαφόρων εθνικισμών και τα φαινόμενα του ρατσισμού και της ξενοφοβίας που εμφανίζονται αρκετά επικίνδυνα.

Ιδιαίτερα, γύρω από τη χώρα μας και το γεωγραφικό μας περίγυρο, στα Βαλκάνια, στις Παρευξείνιες χώρες, στην Τουρκία και στη Μέση Ανατολή, τα προβλήματα είναι οξύτατα και είναι κυρίως προβλήματα δημοκρατίας και ανάπτυξης. Καταλαβαίνετε, ότι και η δημοκρατία και η ανάπτυξη δεν είναι κάτι, που κατακτάται σύντομα. Αυτά τα δύο αποτελούν τα κύρια στοιχεία και προϋποθέτουν και την ειρήνη στη περιοχή.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, πόσο ευρύ είναι το αντικείμενο της Επιτροπής μας και πόσο μεγάλη είναι η ευθύνη μας και πόσο πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη μας τις απόψεις των Υπουργών, καθώς και να παρέχουμε τις δικές μας απόψεις.

Στην Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων θα συζητηθεί η Σύνθεση Κειμένων που αφορά στην Επιτροπή μας. Σχετικά με τη διαδικασία της συζήτησης έχω να πω.

Ότι ο Εισηγητής έχει λόγο διάρκειας 8 λεπτών, οι υπόλοιποι ομιλητές θα έχουν λόγο 4 λεπτών. Μετά το τέλος της συζήτησης θα υπάρξει δευτερολογία του Εισηγητή και μετά δευτερολογία των μαθητών που είχαν παρέμβει προηγουμένως. Η δική μου παρέμβαση θα είναι διακριτική. Θα παρακαλούσα να μείνετε πάνω στο θέμα που αναφέρεται η Σύνθεση Κειμένων. Ο Χρήστος Αθανασόπουλος από το νομό Αιτωλοακαρνανίας έχει

οριστεί Εισηγητής της ενότητας της Σύνθεσης Κειμένων που αφορούν στην Επιτροπή μας και στον οποίο δίνω το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ - Εισηγητής (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Αγαπητοί συνάδελφοι, Έφηβοι Βουλευτές, χθες είχαμε την πρώτη επαφή με το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Ο ναός της δημοκρατίας, όπως συνηθίζουμε να τον αποκαλούμε, πιστεύω ότι μας γοήτευσε όλους. Δεν ξέρω, αν κάποιοι από εμάς έβαλαν σκοπό της ζωής τους να γίνουν και ενήλικοι βουλευτές, σίγουρα όμως όλους μας ενδιαφέρει η πορεία της χώρας μας μέσα στον κόσμο και την κοινωνία που βιώνουμε καθημερινά. Άλλωστε αυτό δείχνει η παρουσία μας εδώ.

Σαν Εισηγητής στην Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων θα αναφερθώ στους σημαντικότερους προβληματισμούς, γύρω από την εθνική άμυνα και τις εξωτερικές υποθέσεις. Ένα βασικό ερώτημα που τίθεται είναι αν η Ελλάδα μπορεί να είναι ηγετικό στέλεχος, συμβάλλοντας και πρωτοστατώντας στον ενιαίο ευρωπαϊκό πολιτισμό, μέσα από την ανθρωπιστική παιδεία. Η Ελλάδα συμφωνεί με το σκοπό της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι η διάδοση του ευρωπαϊκού πνεύματος, η δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου, χωρίς πολέμους και ανισότητες και η ίδρυση μίας διεθνούς κοινότητας αξιών, όπου οι πολίτες θα απολαμβάνουν μία καλύτερη ποιότητα ζωής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι όντως ένα πολύπλοκο οικονομικό, πολιτικό και πολιτισμικό φαινόμενο που οδηγεί σε αλληλεξάρτηση των κρατών της, έχοντας θετικές και αρνητικές συνέπειες σε κάθε κράτος-μέλος της.

Πρέπει να αναπτυχθεί ευρωπαϊκή συνείδηση με βάση τον αμοιβαίο σεβασμό στα εθνικά στοιχεία και στην ιδιαιτερότητα κάθε χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ακόμη, πρέπει η Ευρώπη να απεξαρτηθεί από τις Η.Π.Α. οι οποίες επιδιώκουν με κάθε τρόπο τον οικονομικό έλεγχο των κρατών, καθώς και τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών.

Άλλο σύγχρονο θέμα είναι η οικονομική παγκοσμιοποίηση που είναι δρόμος χωρίς επιστροφή. Σήμερα κυβερνούν τον κόσμο μας οι πολυεθνικές εταιρείες και τα διεθνοποιημένα κεφάλαια. Μία χώρα, σαν τη δική μας, με εθνική κουλτούρα, αξίες και έθιμα, καλείται να μπει δυναμικά στο διεθνές προσκήνιο με προτάσεις και παρεμβάσεις. Θεσμοί όπως της οικογένειας, της πολιτισμικής κληρονομιάς, της γλώσσας πρέπει να διαφυλαχθούν.

Παγκόσμια προβλήματα όπως η φτώχεια, ο “υπερπληθυσμός”, η ανεργία, η ελπίδα για καλύτερη ζωή, τα θύματα πολέμου και πολιτικών αναταραχών, οι φυσικές καταστροφές είναι οι αιτίες της μετανάστευσης και προσφυγιάς. Σήμερα στην Ελλάδα έχουμε πλήθος μεταναστών, οι οποίοι έχουν προβλήματα εργασίας, γλώσσας, ποιοτικής διαβίωσης και προσαρμογής. Βαριές χειρωνακτικές εργασίες για το μεροκάματο ρατσιστική συμπεριφορά από την άλλη πλευρά, αυξημένη

εγκληματικότητα, διακίνηση ναρκωτικών από μέρους των μεταναστών και άλλα βάζουν σε κίνδυνο τους κατοίκους και τους αστυνομικούς των παραμεθόριων περιοχών, γι' αυτό πρέπει η πολιτεία να τους αντιμετωπίσει, καταγράφοντας τους νόμιμους μετανάστες, δίνοντας τους κάρτα εργασίας, ώστε να ελέγχονται αυτοί που ζούν παρασιτικά.

Η Ελλάδα έχει αποδείξει διαχρονικά ότι σέβεται τις μειονότητες, παρέχοντας ανέσεις, σχολεία, ατομικές και πολιτικές ελευθερίες, πράγμα που δεν έκαναν και δεν κάνουν οι γείτονές μας.

Παρόλο που αποτελούν μόνιμη απειλή, η προσέγγιση χρειάζεται προσοχή και η συνύπαρξη δεν είναι ακατόρθωτη. Το πρόβλημα των σεισμών έδειξε ότι μπορούν να ξεπεραστούν οι πολιτικοστρατιωτικές αντιπαλότητες ανάμεσα στους δύο λαούς. Αυτό είναι μια επιθυμία όλων μας, παρόλο που μοιάζει ουτοπία. Η πραγματικότητα είναι διαφορετική, λόγω των καθημερινών εξοπλισμών. Οι μεγάλες χώρες πωλούν στις μικρότερες χώρες όπλα, οι λαοί αλληλοσκοτώνονται και οι ισχυροί της γης παρακολουθούν το θέαμα, μέσω των δεκτών της τηλεόρασης. Απαγορεύουν τα πολεμικά παιχνίδια για τα παιδιά, αλλά καθώς φαίνεται ο πόλεμος είναι δικό τους παιχνίδι.

Ο πόλεμος στο Κόσσοβο, πρόσφατο παράδειγμα φρίκης, άφησε πληγές. Οι διάφοροι διεθνείς οργανισμοί δε μπόρεσαν να πετύχουν σχεδόν τίποτα και δυστυχώς δε μπορούν να συντελέσουν στην ειρήνη του κόσμου. Έτσι διάφοροι πόλεμοι στον πλανήτη συνεχίζονται. “Οι πολιτισμένοι” σκοτώνουν τους αδύνατους λαούς και εν ονόματι της ειρήνης εκατομμύρια άνθρωποι χάνονται καθημερινά. Οι βομβαρδισμοί ονομάζονται “ανθρωπιστική επέμβαση”. Παιδιά, σαν και εμάς, βιώνουν το δράμα του πολέμου και αντί να διδάσκονται μαθήματα, διδάσκονται τον πόνο, τη βία και την εγκληματικότητα που αποκαλύπτουν τα βάρβαρα ένστικτα των ανθρώπων.

Στις συζητήσεις που θα ακολουθήσουν θα συζητήσουμε και άλλα πολλά θέματα. Ελπίζω να δώσουμε υπεύθυνες απαντήσεις, τις οποίες ευχόμαστε να τις αξιολογήσουν και οι μεγάλοι Βουλευτές.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Χρηστίδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Θα ήθελα να ρωτήσω για το θέμα της επιλογής του Εισηγητή, δηλαδή πώς βγαίνει ο Εισηγητής. Πώς καταλέγει εκεί που βρίσκεται, για τι θέμα μιλάει και κατά πόσο μπορεί να εκφράσει την Επιτροπή μας. Επίσης, πώς θα εκφράσει την Επιτροπή μας, όταν την ώρα που μιλάει, εμείς γράφουμε και σημειώνουμε ποιοι θα μιλήσουν.

Μήπως θα έπρεπε να τεθεί σε ψηφοφορία το θέμα του Εισηγητή και οι υπόλοιποι ομιλητές που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ανέφερα από την αρχή ότι ο εισηγητής αναφέρεται στο κείμενο της Σύθεσης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Με συγχωρείτε, κ. Πρόεδρε, βάσει ποίων κριτηρίων εκφράζει την επιτροπή μας;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Επιτροπή του Εκπαιδευτικού Προγράμματος επέλεξε την καλύτερη εργασία που οι αξιολογητές αξιολόγησαν. Όρισαν εισηγητή αυτόν, που έγραψε την εργασία, για να εισηγηθεί τα θέματα στην Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων! Έγραψαν όλα τα παιδιά και συμμετείχαν στο πρόγραμμα.

Το επιλέγει η επιτροπή βάσει βαθμολογίας και είναι αυτός ο οποίος επελέγη για να κάνει την εισήγηση επί του θέματος αυτού...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Πρέπει να μας εκφράζει και δεν ξέρουμε κατά πόσο θα μας εκφράσει ο εισηγητής. Δεν έχω, βέβαια, προσωπικά τίποτα με τον συνάδελφο εισηγητή...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εάν δεν σας εκφράζει, από εκεί και πέρα θα φέρετε εσείς τις δικές σας απόψεις. Ο Εισηγητής επελέγη να κάνει την εισήγηση των θεμάτων που όπως σας είπα, έχουν γράψει 15.000 περίπου μαθητές. Ήρθαν τα θέματα στην επιτροπή μας και από εκεί και πέρα ο κάθε ένας από εσάς θα τοποθετηθεί πάνω σ' αυτά. Επομένως, έγινε αποδεκτός ο Εισηγητής...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Αποδεκτός από ποιούς; Από εμάς δεν έγινε αποδεκτός. Δηλαδή, εάν παρατηρήσουμε τα πρακτικά των περασμένων συνόδων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Να πείτε, λοιπόν, ότι απορρίπτετε τον εισηγητή και να δώσετε τις δικές σας απόψεις...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Εγώ δεν τον απορρίπτω, απλώς λέω ότι δεν μας εκφράζει...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Να το αναφέρετε, όταν έρθει η σειρά σας να τοποθετηθείτε.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Ιωάννης Δανδουλάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΝΔΟΥΛΑΚΗΣ (Αγγλία): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, έγραψα φέτος μία έκθεση με θέμα τις διαπροσωπικές σχέσεις. Βλέπω ότι σε αυτή την επιτροπή θα μπορέσω να εξαντλήσω το θέμα που έχω γράψει, μια και

στα θέματα που θα συζητηθούν είναι και οι σχέσεις μεταξύ των κρατών.

Κατ' αρχήν, θέλω να πω ότι συμφωνώ με τον εισηγητή που μίλησε πριν από λίγο, τα θέματα που έθιξε είναι επίκαιρα, ο καθένας θα συμφωνούσε, υποθέτω και ελπίζω, όπως και τις προηγούμενες χρονιές, ότι οι εργασίες της επιτροπής μας θα πάνε καλά. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μυρσίνη Γεωργιάδου.

ΜΥΡΣΙΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ (Α΄ Πειραιά): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω όλους που βρισκόμαστε σήμερα και για τις επόμενες τρεις ημέρες εδώ, έτσι ώστε να μπορέσουμε να μιλήσουμε για κάποια θέματα, τα οποία πιστεύω όλους μας αφορούν, αφού είμαστε ενεργοί πολίτες της Ελλάδας.

Από την ιστορία διδασκόμαστε πως η Ελλάδα είναι μία χώρα σε νευραλγική θέση, εφόσον βρίσκεται μέσω τριών ηπείρων και πάντα πολλοί διεκδικούσαν τα συμφέροντα ή κάποια προτερήματα τα οποία μπορεί να είχε. Πάντα, λοιπόν, εμείς προσπαθούσαμε να την προστατεύσουμε και να καταφέρουμε να έχουμε καλή σχέση και με τους άλλους λαούς και όχι να αποκοπούμε από αυτούς. Αν και η ιστορία, με τους πολλούς πολέμους που έχουμε κάνει, μας κάνει να δείχνουμε ελαφρώς “πολεμοχαρείς”, δεν είμαστε. Όσο, λοιπόν, πιο αξιόμαχοι είμαστε, τόσο λιγότερο θα μας επιβουλεύονται και οι υπόλοιποι. Επειδή, συνήθως, το να ασκείται κριτική πάνω σε κάποια θέματα, τα οποία μπορεί να μας προβληματίζουν, δεν είναι πάντα αρκετό, πιστεύω ότι πρέπει να περνάμε και από το στάδιο, ότι θα πρέπει κάποια στιγμή να βλέπουμε και κάποιες προτάσεις, οι οποίες θα μας βοηθούσαν να κάνουμε το παρακάτω βήμα και να δώσουμε λύση σε κάποια προβλήματα, από το να αντιμαχόμαστε μεταξύ μας, να ερχόμαστε σε αντιθέσεις και να μην καταλήγουμε σε κάποιο σημείο.

Κατ' αρχάς, θα μπορούσε να ενδυναμωθεί το αίσθημα ασφαλείας των νησιωτών της ανατολικής Ελλάδας, όπως, επίσης, να δοθούν κίνητρα για να κατοικηθούν τα νησιά από νέους ανθρώπους. Έχουμε πολλά νησιά που συνορεύουν άμεσα με άλλες χώρες -σας υπενθυμίζω το γεγονός με τη βραχονησίδα των Ιμίων- και δημιουργούνται συχνά τέτοια προβλήματα, ότι δηλαδή είναι ακατοίκητα, έχουν λίγους κατοίκους ή ίσως οι κάτοικοί τους είναι πολύ μεγάλης ηλικίας. Αυτό θα πρέπει να μας προβληματίσει και επιβάλλεται να πάρουμε θέση σ' αυτό το ζήτημα.

Έχουμε αναρωτηθεί ποτέ, γιατί οι νέοι δεν πηγαίνουν να κατοικήσουν σ' αυτά τα νησιά; Ίσως να μην είναι κατάλληλες οι συνθήκες διαβίωσης εκεί. Δηλαδή, θα πρέπει, κατά την άποψή μου, να ενισχυθούν όλες εκείνες οι συνθήκες διαβίωσης για την καλύτερη διαμονή των κατοίκων σ' αυτά. Εφαρμογή του συστήματος τηλεϊατρικής σε όλα τα νησιά που δε διαθέτουν

οργανωμένες μονάδες υγείας πλήρως εξοπλισμένες. Να υπάρχει ομάδα στρατιωτών ιατρών με εξοπλισμό, αερομεταφερόμενο, ώστε να επισκέπτονται και να εξετάζουν τον πληθυσμό των νησιών.

Μπορούν να σταλούν πανεπιστημιακοί, άνθρωποι της πολιτικής για σεμινάρια, συνομιλίες κ.λπ. από ξένα κράτη, ώστε να δημιουργηθούν φιλικές σχέσεις και να τους μετατρέψουμε σε υποστηρικτές μας. Το θέμα είναι, να καταφέρουμε να κάνουμε τους άλλους φίλους μας και όχι να τους δείχνουμε ότι είμαστε ξεκομμένοι απ' αυτούς και ότι είμαστε εμείς και κανένας άλλος. Θα προσπαθήσουμε να είμαστε ενωμένοι. Πάνω απ' όλα είναι να καταφέρουμε να τους κάνουμε να δούνε, ότι ναι μεν είμαστε μια μικρή χώρα με μια όχι τόσο μεγάλη δυναμική, αλλά μπορούμε να τους φέρουμε κοντά μας και όχι μόνο να πάρουμε απ' αυτούς, αλλά και να τους δώσουμε. Γιατί οι Έλληνες έχουν μια ιστορία. Στο παρελθόν, κυρίως, απ' ό,τι γνωρίζουμε, την έχουν δανεισθεί πολλά κράτη και έχουν καταφέρει να εξελιχθούν πάνω σ' αυτή.

Μπορούμε, επίσης, να κάνουμε μια “επίθεση” φιλίας στη Κίνα. Ίσως ακούγεται λίγο μακρινό. Θα είναι μια πολύ καλή κίνηση με τη δημιουργία πολιτικών επιτροπών, ανταλλαγής φοιτητών και προώθηση εμπορικών συναλλαγών. Να ενταχθεί, επίσης, η κινεζική γλώσσα στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Μπορούμε, επίσης, να δώσουμε κίνητρα στους επιχειρηματίες, να συνεργάζονται σε κοινά προγράμματα έρευνας με τις ένοπλες δυνάμεις. Μπορεί να υπάρξει στενότερη συνεργασία διπλωματίας και επιχειρηματιών, ώστε ευαισθητοποιηθούν οι επιχειρηματίες και μέσα από τα δικά τους κανάλια να προωθούν τις κατευθύνσεις του Υπουργείου Εξωτερικών στις επιχειρήσεις του εξωτερικού. Έτσι θα δημιουργηθούν πόλοι επηρεασμού της κοινής γνώμης στο εξωτερικό. Συνήθως, οι ειδήσεις στα κανάλια του εξωτερικού φθάνουν κάπως παραποιημένες. Είναι στο χέρι μας και μέσω του internet και με όλα τα άλλα μέσα τεχνολογίας και ενημέρωσης που διαθέτουμε, να τους δώσουμε τη σωστή εικόνα για τη χώρα μας, για τα γεγονότα τα οποία συμβαίνουν και ποτέ μια λανθασμένη αντίληψη.

Πιστεύω, ότι πάντα κάθε κίνηση βρίσκεται στα δικά μας χέρια. Έχουμε τις ιδέες και τη δύναμη να τα καταφέρουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Αικατερίνη Αναστασοπούλου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Καστοριάς): Καλησπέρα σας. Το θέμα που θα με απασχολήσει, τουλάχιστον σήμερα, είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση περισσότερο σαν θεσμός, γιατί βλέπουμε ότι, ενώ σαν πολιτική και οικονομική ένωση τα πηγαίνει πολύ καλά, υστερεί στην πολιτισμική ένωση.

Η Ευρώπη είναι ένας γεωγραφικός χώρος, που περικλείει

πολλά κράτη. Τα τελευταία χρόνια, προέκυψε η ανάγκη να ενωθούν οι χώρες της Ευρώπης σε μια ευρύτερη κοινότητα, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τα κοινά προβλήματα, αλλά και να συνενώσουν τις δυνάμεις τους, για να ανταποκριθούν στο αίτημα των καιρών μας για παγκοσμιοποίηση του ανθρώπου.

Τα μέλη της Κοινότητας σιγά - σιγά αυξάνονται, ενώ κάποια άλλα ολοκληρώνουν την ένταξή τους. Επομένως, χρειάζεται να επικρατήσει μια καινούργια λογική στους ανθρώπους και να διαμορφωθεί μια νέα νοοτροπία, έτσι ώστε οι άνθρωποι να αποδεχθούν την διπλή τους ταυτότητα. Δηλαδή, θα πρέπει ένας Ευρωπαίος, που γεωγραφικά ανήκει σ' αυτό το χώρο, να συμβιβάζει την ιδιότητά του και την ταυτότητα του ευρωπαίου με αυτή της πατρίδας του. Παρατηρούμε, ότι εύκολα αποδεχόμαστε την ελληνική ιδιότητα και την εθνική ταυτότητα, αλλά δύσκολα την ευρωπαϊκή.

Δίδεται ιδιαίτερη έμφαση στην οικονομική οργάνωση της Ευρώπης. Είναι αλήθεια πως η ΕΕ ξεκίνησε με στόχο να συνενώσει οικονομικά τα κράτη μέλη της σε μια εποχή, που η Δυτική Ευρώπη έπαψε να ελέγχει το διεθνές εμπόριο, το οποίο παρέδωσε στα χέρια των Αμερικάνων με το τέλος της αποικιοκρατίας της Αγγλίας, αλλά και που η αυτάρκεια των χωρών ήταν ουσιαστικά χαμένη. Έτσι, η Ευρώπη έρχεται να αντισταθμίσει την μονοκρατορία της Αμερικής, ενώνοντας τα οικονομικά συμφέροντα των χωρών της.

Παρόλο που δίδεται ξεχωριστή σημασία στα κοινά οικονομικά συμφέροντα, η Ευρώπη έχει και άλλα στοιχεία που πρέπει να κρατούν ενωμένα τα μέλη της. Σήμερα, η αναγνώριση ενός κοινού πολιτισμού στο χώρο της Ευρώπης έχει οδηγήσει στη διεύρυνση της ΕΕ. Όμως, ακόμα, αυτό δεν έχει συνειδητοποιηθεί βαθιά μέσα στους πολίτες. Πρέπει, λοιπόν, να συνειδητοποιήσουμε όλοι, ότι ανήκουμε σε μια Ευρώπη χωρίς σύνορα, όπου οι κάτοικοι θα μπορούν να διακινούνται ελεύθερα στις χώρες της, να συνεργάζονται με τους άλλους λαούς, να αναζητούν τα χαρακτηριστικά που μας ενώνουν και να αναπτύσσονται σχέσεις ισοτιμίας και αλληλλογνωριμίας των λαών.

Τέλος, η δημιουργία υπερεθνικών συνόρων δημιουργεί την ανάγκη να υπερβούμε τα στενά οικονομικά, πολιτικά και αμυντικά όρια του έθνους. Είναι, όμως, δύσκολο να υπερβεί κάποιος την νοοτροπία του εθνικισμού. Πολλοί θεωρούν, ότι κινδυνεύει ο εθνικός πολιτισμός και η εθνική ταυτότητα ενός λαού, όταν αυτά ενταχθούν στα ευρύτερα όρια μιας κοινότητας. Όμως, σήμερα η απειλή έρχεται χωρίς να το καταλάβουμε από άλλες πηγές και όχι από την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Θεόδωρος Κικίλιας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ (Επικρατής): Καλησπέρα σε όλους.

Θα σας μιλήσω για την εξωτερική πολιτική της

Ελλάδας, θα αναφερθώ και στη Κύπρο. Η εξωτερική πολιτική είναι τμήμα της κρατικής δραστηριότητας, στραμμένη στο εξωτερικό. Αναφέρεται στις εσωτερικές συνθήκες κάτω από τις οποίες διαμορφώνεται αυτή η πολιτική. Είναι γεγονός, ότι η Ελλάδα ανήκει στην κατηγορία των μικρών κρατών. Αυτά τα κράτη δεν μπορούν να διαμορφώνουν από μόνα τους και ανεξάρτητα τη δομή και την πορεία του παγκόσμιου διεθνούς συστήματος. Να έχουν, δηλαδή, τη δυνατότητα να επηρεάζουν άμεσα τις διεθνείς εξελίξεις.

Η στάση των κρατών εξαρτάται από ένα σύνολο μεταβλητών, όπως η πολιτική, οικονομική και στρατιωτική δύναμη που διαθέτουν, από τη γεωγραφική τους θέση, τη σχέση και τη συμμαχία με άλλα κράτη και κυρίως με τις μεγάλες δυνάμεις της παγκόσμιας πολιτικής.

Συγκεκριμένα για την Ελλάδα αυτές είναι οι μεταβλητές, που διαμόρφωναν την εξωτερική πολιτική της χώρας, είναι η δομή του συστήματος, η γεωγραφική της θέση, η οικονομική της κατάσταση και η ιστορία της.

Η Κύπρος είναι το τρίτο σε έκταση νησί της Μεσογείου. Υπήρξε πάντοτε αντικείμενο διαμάχης ανάμεσα στις μεγάλες δυνάμεις εξαιτίας της στρατιωτικής θέσης που κατέχει στην Ανατολική Μεσόγειο, κοντά στο ελληνικό στοιχείο του πληθυσμού που αποτέλεσε πάντα στη συντριπτική του πλειοψηφία του συνολικού του πληθυσμού, 80%.

Υπήρξε, κυρίως, μια τουρκική μειονότητα 18% κατάλοιπο της Οθωμανικής κατοχής από το 1581 έως 1875. Υπήρχαν και άλλες μικρότερες μειονότητες, όπως ήταν οι Αρμένιοι, οι Εβραίοι και άλλοι. Η Κύπρος, κατά την ιστορία της, δεν απέφυγε τις ξένες εισβολές, αλλά ο ελληνικός χαρακτήρας του νησιού δεν κατακτήθηκε. Οι Οθωμανοί κατέλαβαν το νησί το 1571 από τους Ενετούς. Το 1878, η Μεγάλη Βρετανία ανέλαβε τη διοίκηση του νησιού, ύστερα από συμφωνία με την Υψηλή Πύλη. Η Οθωμανική αυτοκρατορία δεν παραιτήθηκε από την κυριαρχία της στο νησί, αλλά ανέθεσε απλώς την ουσιαστική διακυβέρνηση στους Βρετανούς. Οι Κύπριοι θεώρησαν αυτή την αλλαγή ως ένα πρώτο βήμα για την ένωση με την Ελλάδα, βασιζόμενοι στην παραχώρηση των Ιονίων νησιών. Σύντομα οι ελπίδες των Κυπρίων για ένωση διαψεύστηκαν. Το 1914, μετά την κήρυξη του πολέμου από πλευράς της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, η Μεγάλη Βρετανία ανέλαβε με μονομερή πράξη την πλήρη κυριαρχία του νησιού. Το 1915, ο Βρετανός Υπουργός Εξωτερικών Gray προσέφερε το νησί ως αντάλλαγμα, για να εισέλθει η Ελλάδα στον πόλεμο στο πλευρό των συμμάχων. Η Ελληνική Κυβέρνηση ακολούθησε πολιτική ουδετερότητας κάτι που την ανάγκασε να δεχθεί την προσφορά των Βρετανών. Το 1923 με τη Συνθήκη της Λωζάνης η Τουρκία αναγνώρισε την παραχώρηση της Κύπρου με πλήρη κυριαρχία στη Μεγάλη Βρετανία. Το 1925 η Μεγάλη Βρετανία παραχώρησε στη

Κύπρο καθεστώς αποικίας του στέμματος.

Ακολούθησαν αναταραχές στο νησί, οι οποίες τερματίστηκαν με την επέμβαση του Βρετανικού στρατού. Τα πολιτικά κόμματα απαγορεύτηκαν, ανεστάλη η ισχύς του Συντάγματος και τέθηκαν περιορισμοί στον Τύπο. Από την πλευρά της η Κυβέρνηση Βενιζέλου αντιμετώπισε τις εξεγέρσεις των Κυπρίων με επιφυλακτικότητα, πολιτική που ακολούθησαν και όλες οι μεταπολεμικές κυβερνήσεις, καθώς αποδιδόταν ιδιαίτερη σημασία στις καλές σχέσεις με τη Μεγάλη Βρετανία.

Η εκλογή του Μακαρίου ως Επισκόπου και αργότερα ως Αρχιεπισκόπου του νησιού, έδωσαν μεγάλη ώθηση στις προτάσεις των Κυπρίων για ένωση. Ο Μακάριος πίστευε ότι η θέση της Αθήνας θα κάμπτονταν και οι εθνικές υποχρεώσεις της Ελλάδας θα υπερίσχυαν των συμμαχικών συμφερόντων. Έτσι, με το Δημοψήφισμα του 1950, ο Ελληνοκυπριακός λαός αποφάσισε 96% υπέρ της ένωσης. Αρχισε τότε ο Μακάριος να πιέζει τις Ελληνικές Κυβερνήσεις για προσφυγή στον ΟΗΕ. Μετά από αυτές τις πιέσεις η Αθήνα αποφασίζει, το 1951, να προσφύγει στον ΟΗΕ, ζητώντας να εφαρμοστεί η αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών. Η προσφυγή αυτή απέτυχε, αφού η γενική συνέλευση αποφάσισε να μη ληφθεί απόφαση επί του παρόντος. Την 1η Απριλίου του 1955 κάνει την εμφάνισή της η Εθνική Οργάνωση Κυπρίων Αγωνιστών (ΕΟΚΑ), με αρχηγό το στρατηγό Γρίβα. Το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου η Βρετανία καλεί σε διάσκεψη Ελλάδα και Τουρκία, για να συζητήσουν θέματα πολιτικά και άμυνας της Ανατολικής Μεσογείου, περιλαμβανομένης και της Κύπρου. Έτσι, για πρώτη φορά εισάγεται επίσημα ο τουρκικός παράγοντας στο Κυπριακό. Για πρώτη φορά η Τουρκία έχει τη δυνατότητα να παρουσιάσει την επιχειρηματολογία της. Υποστηρίζει ότι η αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών δεν είναι απόλυτη και υποχωρεί μπροστά στις ανάγκες ασφαλείας των γειτονικών κρατών. Υποστήριζαν, ακόμη, ότι και αν κάνει κάποιος χρήση του δικαιώματος αυτοδιάθεσης των λαών στην Κύπρο, αυτό πρέπει να γίνει και από τους δύο λαούς χωριστά. Οι θέσεις αυτές ήταν πρωτοφανείς από κάθε άποψη, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο. Η Διάσκεψη απέτυχε και η επιφυλακτικότητα των Δυτικών απέναντι στην Τουρκία δημιούργησε κλίμα γενικής κατακραυγής στην Ελλάδα, όπου σύσσωμος ο Τύπος ζητούσε να παρθούν μέτρα κατά της Δύσης και αποχώρηση από το ΝΑΤΟ. Οι προσφυγές της Ελλάδας στον ΟΗΕ συνεχίζονταν με αμείωτη ένταση. Τελικά, όχι μόνο δεν επετεύχθη ο στόχος, αλλά η ελληνική θέση αποδυναμωνόταν όλο και περισσότερο (Το 1954 στήριξαν την ελληνική θέση το 50% των χωρών, ενώ το 1958 το 27%).

Η διεθνοποίηση του Κυπριακού επέτρεψε την καθιέρωση της Τουρκίας ως αποφασιστικού παράγοντα για τη διευθέτηση ενός ζητήματος, το οποίο στην ουσία αφορούσε μόνο την αποικιοκρατική Αγγλία και τον Κυπριακό λαό.

Με τον εξορισμό του Μακαρίου στις Σευχέλλες, η

Μεγάλη Βρετανία παρουσίασε νέα σχέδια. Το 1959 ανακοινώθηκε στη Ζυρίχη συμφωνία, με την οποία η Κύπρος αποτελούσε πλέον ανεξάρτητο κράτος, πράγμα που απέκλειε τόσο την ένωση όσο και τη διχοτόμηση. Η συμφωνία αυτή στηριζόταν σε μια λεπτή ισορροπία μεταξύ πλειοψηφίας και μειοψηφίας. Βασικότερες διατάξεις του νέου Συντάγματος ήταν οι συνθήκες εγγύησης και συμμαχίας, σύμφωνα με τις οποίες η Ελλάδα, η Μεγάλη Βρετανία και η Τουρκία γίνονταν προστάτιδες δυνάμεις. Για το σκοπό αυτό προβλεπόταν ότι, εάν δεν ήταν δυνατή κοινή και συμφωνημένη δράση, τότε κάθε εγγυήτρια δύναμη χωριστά, είχε το δικαίωμα να αποκαταστήσει την τάξη.

Το 1974 γίνεται το πραξικόπημα ανατροπής του Μακαρίου και η Τουρκία κάνοντας χρήση του παραπάνω δικαιώματός της, κάνει εισβολή στο βόρειο τμήμα της Κύπρου. Η Ελλάδα απέδειξε αδυναμία στρατιωτικής αντιμετώπισης. Με την ανάληψη της πρωθυπουργίας από τον Καραμανλή, το θέμα οδηγήθηκε σε διπλωματικό επίπεδο και ορίστηκαν οι συνομιλίες να αρχίσουν λίγες μέρες αργότερα. Η εθνική τραγωδία κορυφώθηκε τον Αύγουστο, με τη δεύτερη τουρκική επιχείρηση, τον Αττίλα 2. Έτσι, η ελληνική εξωτερική πολιτική βρίσκεται αντιμέτωπη με εντελώς νέα δεδομένα και προβλήματα. Έκτοτε, η Τουρκία αγνοεί επιδεικτικά οποιαδήποτε διεθνή απόφαση και θέλει να μεταφέρει το βάρος σε νέες διεκδικήσεις, που αφορούν τον επιχειρησιακό έλεγχο του Αιγαίου, την υφαλοκρηπίδα και τη διακοπή στρατιωτικοποίησης των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου.

Μετά από αυτήν την τουρκική επέμβαση έχουμε την προσωρινή αποχώρηση από το στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ και στη συνέχεια η πολιτική της Ελλάδας κατευθύνθηκε στο να εντάξει το Κυπριακό ζήτημα σε ένα διεθνές επίπεδο, ειδικά μετά την ένταξη της χώρας στην ΕΕ. Από τις αρχές της δεκαετίας του '80 και μετά η Ελλάδα φέρνει το θέμα αυτό σε κάθε ζήτημα που προκύπτει, τόσο στις διμερείς σχέσεις με την Τουρκία, όσο και σε διεθνές επίπεδο. Φαίνεται, όμως, ότι οι μεγάλες δυνάμεις κάνουν επιλεκτική χρήση του δικαιώματος για αυτοδιάθεση των λαών, όπως π.χ. πρόσφατα στο Κοσσυφοπέδιο, ενώ ταυτόχρονα αγνοούν επιδεικτικά ζητήματα, όπως το Κυπριακό, καθώς αυτό αφορά χώρα - την Τουρκία - ζωτικής σημασίας για τα συμφέροντα του ΝΑΤΟ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Κύριε Πρόεδρε, επί της διαδικασίας θα ήθελα να πω ότι, έτσι όπως συζητάμε, δεν γίνεται διάλογος, αλλά παράλληλοι μονόλογοι.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριε Χρηστίδη, η διαδικασία έχει κανόνες, τους οποίους οφείλουμε να σεβαστούμε. Σημειώστε αυτά που θέλετε να πείτε, ζητήστε το λόγο και θα έχετε κάθε δικαίωμα να παρέμβετε.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτης Κούστας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΣΤΑΣ (Α΄ Αθήνας): Κατ' αρχήν, θα ήθελα να συμφωνήσω με τη συνάδελφο από την Κρήτη, που είπε ότι θα έπρεπε πριν τη συνεδρίαση να κάνουμε μία συζήτηση, σχετικά με τα θέματα που θα συζητήσουμε.

Το θέμα στο οποίο θα αναφερθώ αφορά την Τουρκία, την ένταξή της στην ΕΕ και τους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Πιστεύω, ότι η απόφαση της χώρας μας να επιτρέψει την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ δεν ήταν σωστή, αφού η Τουρκία δεν τηρεί ούτε κάποια στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Υπάρχουν πάρα πολλοί πολιτικοί κρατούμενοι και εξόριστοι, όπως και κάποιοι διανοούμενοι, οι σκέψεις των οποίων συμφωνούν με τις σκέψεις των Ελλήνων.

Ο Κουρδικός λαός ζει σχεδόν υποδουλωμένος στους Τούρκους και δεν αναγνωρίζεται ούτε η ύπαρξή του. Πρόσφατα, μάλιστα, κάποιο λεξικό που περιείχε κουρδικές λέξεις απαγορεύτηκε, με σκοπό να συγκαλυφθεί η ύπαρξη του Κουρδικού λαού.

Ούτε καν αναγνωρίζεται από τους Τούρκους η σφαγή των Αρμενίων.

Όσον αφορά το θέμα της ανεξιθρησκίας, πιστεύω ότι θα πρέπει να δημιουργηθεί το τζαμί στην Ελλάδα, γιατί έτσι εξασφαλίζονται οι δημοκρατικοί θεσμοί στη χώρα μας και παράλληλα, δίνουμε το παράδειγμα στην Τουρκία, για να ακολουθήσει κάποιους δημοκρατικούς θεσμούς.

Πιστεύω, επίσης, ότι θα πρέπει να στηρίζουμε τους Τούρκους διανοούμενους, οι θέσεις των οποίων συμφωνούν με τις θέσεις της Ελλάδας.

Εφ' όσον βελτιωθούν τα παραπάνω και εφ' όσον λυθεί το Κυπριακό ζήτημα, τότε μόνο θα μπορούσαμε να επιτρέψουμε στην Τουρκία να ενταχθεί στην ΕΕ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Πνευμονίδης Ηλίας.

ΠΝΕΥΜΟΝΙΑΗΣ ΗΛΙΑΣ (Νομός Καστοριάς): Το θέμα που με απασχόλησε είναι η ιδιότελής στάση της βορειοατλαντικής συμμαχίας, η οποία με την παρουσία της στις ταραγμένες γωνίες του πλανήτη προκαλεί την ντροπή και την αποδοκιμασία ολόκληρης της ανθρωπότητας. Η αναισχυντη δράση της σοκάρει, προβληματίζει, εξάπτει και δημιουργεί ερωτηματικά. Θα πρέπει να αντιδράσουμε σε αυτό το θεσμό του τρόμου ή να παραμείνουμε παθητικοί θεατές και αληθινοί μοιρολάτρες;

Η οργάνωση της Συνθήκης του Βορείου Ατλαντικού ιδρύθηκε στις 4 Απριλίου 1949 περιλαμβάνοντας και προξενώντας από την αρχή της ποικίλες αντιδράσεις. Οι ανατολικές χώρες θα εκφράσουν αμέσως την αντίθεσή τους και θα συνάψουν το περίφημο Σύμφωνο Βαρσοβίας. Η Ελλάδα θα προχωρήσει στον χορό των συμφερόντων τον Σεπτέμβριο του '51. Η χώρα μας, όμως, μη μπορώντας να αντέξει και να δεχτεί την παρουσία της σε ένα ψευδοδιεθνή οργανισμό, αποχωρεί μετά την εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο, ενώ το NATO,

όπως και άλλοι διεθνείς οργανισμοί αδυνατούν να πράξουν το παραμικρό. Το δράμα χιλιάδων Κυπρίων συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Αυτός ο οργανισμός θα αφήσει ανεξίτηλα στο μέλλον τα σημάδια του στο ανθρώπινο γένος.

Η πρόσφατη τρομοκρατική επέμβαση στο σερβικό έθνος δείχνει το αληθινό πρόσωπο της συμμαχίας. Καταστροφή, φωτιά, θάνατος, πόνος, κλάμα και παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποδεικνύουν περίτρανα τον ρόλο του NATO. Είναι ένας οργανισμός ιδιοτέλειας, φιλοδοξίας, πάθους για κυριαρχία και καμία συμπόνια για τον ανθρώπινο πόνο. Αντ' αυτών όμως, χρησιμοποιείται ένα ιδανικό προσώπιο που αποδεικνύει, πως όλα τα απάνθρωπα αυτά όντα υπηρετούν το κοινό καλό, την ειρήνη, τον ανθρωπισμό και υποστηρίζουν την προσπάθεια και το δίκιο. Ξέρουμε, όμως, όλοι, ότι αυτό που ορέγονται όλοι είναι το χρήμα. Η Αμερική, έχει επιβληθεί στο NATO κάνοντας όλα τα μέλη του πράκτορες των αμερικάνικων συμφερόντων.

Η στάση της χώρας μας, η οποία έχει πρόσφατα επανενταχθεί στο NATO, φάνηκε στην Βαλκανική κρίση ως ουδέτερη. Ο απλός λαός στήριξε τους Σέρβους με πρωτοφανείς κινητοποιήσεις. Αντίθετα, όμως, η κοινοβουλευτική ηγεσία επέδειξε νωθρότητα και μετριοπάθεια στην παρούσα κρίση. Αυτό φυσικά έγινε, γιατί έτσι ανέφεραν οι διαταγές του παγκοσμίου γίγαντα και της αρρωστημένης διεθνούς πολιτικής. Ποιός θα ήθελε να χάσει έναν ισχυρό φίλο ο οποίος αγοράζει τα πάντα με τα χρήματά του; Κανένας βέβαια.

Πιστεύω, πως η παραμονή μας σ' αυτόν τον Οργανισμό "κοινής καταστροφής" είναι απερισκεπτη και λανθασμένη. Χρειάζεται η εύνοια μιας ισχυρής δύναμης προς την χώρα μας. Η Ελλάδα, όμως, δεν πρέπει να δεσμεύεται ηθικά και πολιτικά ακολουθώντας την γραμμή πλεύσης και τις υποδείξεις άλλων μαζικών και επικίνδυνων συμφερόντων. Πρέπει να αποδεσμευτούμε από αυτόν τον παραλογισμό που λέγεται NATO. Είμαστε ανεξάρτητοι και αδέσμευτοι, ικανοί να διαμορφώσουμε την δική μας εξωτερική πολιτική η οποία δεν θα αποτελεί απόρροια οικονομικών αναγκών, αλλά θα διαμορφώνεται με βάση την σωστή σκέψη, την ώριμη κριτική και τον διεξοδικό διάλογο. Το καταστροφικό sTATus quO της εποχής μας, όπως έχει διαμορφωθεί από τους ψεύτικους οργανισμούς, πρέπει να εκλείψει και δεν είναι δυνατόν να χάνονται τόσοι αθώοι άνθρωποι στην δίνη του. Είναι στο χέρι μας να χαράξουμε το δικό μας καθεστώς, που θα υποστηρίζει και θα καλλιεργεί την ειρήνη, την ευημερία και την πρόοδο. Οι Έλληνες χρειάζονται μία ευκαιρία για να δείξουν τον πραγματικό και ειρηνικό τους πρόσωπο, πετώντας από επάνω τους την μάσκα της ουδετερότητας και της εξάρτησης. Αν η Αμερική έχει όπλα και χρήμα, εμείς έχουμε να προσφέρουμε κάτι σημαντικότερο στην Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο. Τον πανάρχαιο πολιτισμό μας και ιστορία μας που μας προσφέρει και υπαγορεύει τα ύψιστα αγαθά και ιδανικά.

Συνοψίζοντας θα έλεγα, πως είναι απαραίτητη η άμεση εξυγίανση της εξωτερικής μας πολιτικής για ένα καλύτερο αύριο της χώρας μας. Ας αντιδράσουμε όλοι ενωμένοι σ' αυτό το αίσθημα φόβου και πανικού του ΝΑΤΟ και ας φέρουμε δίπλα μας όλους τους λαούς, κάνοντας την χώρα μας πολιτισμικό κέντρο των Βαλκανίων και της ΕΕ. Σίγουρα, θα χρειαστεί άπειρος χρόνος και κόπος, αλλά το αποτέλεσμα σίγουρα θα αξίζει.

Σας ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βαρνάβας Βαρνάβας.

ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ (Νομός Ηλείας): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε, αγαπητές φίλες και φίλοι, Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να μιλήσω για να ερευνήσουμε μαζί τα θετικά και αρνητικά στοιχεία της σχέσης μεταξύ της Ελλάδας και των Βαλκανίων. Να τα αναλύσω και τέλος να προτείνω λύσεις που θα μπορούσαν να προωθήσουν την σχέση αυτή. Έτσι και εγώ, σαν πολίτης αυτής της χώρας διερωτήθηκα ποια είναι τα θετικά και ποια τα αρνητικά σημεία αυτής της σχέσης. Για τον λόγο αυτό έκανα κάποιες σκέψεις που μέσα από αυτές κατάφερα να ξεχωρίσω τα καλά και τα άσχημα της Ελληνοβαλκανικής φιλίας, αλλά και να βρω τρόπους που θα μπορούσαν να βοηθήσουν την ανάπτυξη της. Έτσι, λοιπόν, τα θετικά της σχέσης αυτής είναι.

Πρώτον: Η Ελλάδα σήμερα, έχει καλές σχέσεις με όλες σχεδόν τις Βαλκανικές χώρες παρά τα επιμέρους προβλήματα. Αυτό φαίνεται από τις δραστηριότητες της Ελλάδας και των άλλων Βαλκανικών λαών, ώστε να υπάρχει μία διαρκής και φιλική επικοινωνία μεταξύ της Ελλάδας και των Βαλκανικών χωρών, όπως φιλοξενία παιδιών και μαθητών από διάφορες Βαλκανικές χώρες στην Ελλάδα, αλλά και εκδρομές που θα γίνονται από Ελληνόπουλα προς τα Βαλκάνια με σκοπό την προώθηση της Ελληνοβαλκανικής φιλίας.

Δεύτερον: Η συνεργασία επιβάλλεται, γιατί καθιστά την Ελλάδα σημαντικό παράγοντα της περιοχής και αποτρέπει τον κίνδυνο ξένων επεμβάσεων. Αυτό βοηθά πολύ τη σχέση της Ελλάδας με τις Βαλκανικές χώρες, διότι με τη θέση που έχει η Ελλάδα, οι Βαλκανικές χώρες κάνουν διαρκείς κινήσεις για να αποκτήσουν με αυτήν φιλικές σχέσεις και με αυτό τον τρόπο διευρύνεται ο κύκλος επικοινωνίας μεταξύ Ελλάδας και Βαλκανικών χωρών.

Τρίτον: Η ειρηνική συνύπαρξη των Βαλκανικών χωρών, έχει θετικές συνέπειες για όλους τους λαούς, γιατί με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται η ειρήνη, βοηθείται η ανάπτυξη της περιοχής και καταστέλλεται το έγκλημα, μειώνονται οι εξοπλισμοί και βελτιώνεται η ζωή των πολιτών της κάθε χώρας.

Τέταρτον: Τους Βαλκανικούς λαούς τους ενώνουν πολλά κοινά στοιχεία, όπως κουλτούρα, μουσική και

τέχνη. Αυτό μπορούμε να το κατανοήσουμε αν κάνουμε μία αναδρομή στο παρελθόν και θυμηθούμε τους δεσμούς των Ελλήνων με τα Βαλκάνια. Εάν οι Βαλκανικοί λαοί θυμηθούν τις σχέσεις, που είχαν στο παρελθόν, τότε είμαι σίγουρος πως η Ελληνοβαλκανική φιλία θα δυναμώσει περισσότερο.

Βέβαια, υπάρχουν εδώ και αρνητικά σημεία. Πρώτον, ιδιαίτερο πρόβλημα αντιμετωπίζει η Ελλάδα από το κύμα των μεταναστών και λαθρομεταναστών που προέρχεται από τις Βαλκανικές χώρες και κυρίως από την Αλβανία. Το Ελληνικό κράτος αντιμετωπίζει αυτό το πρόβλημα, γιατί η Ελληνική κυβέρνηση δεν ήταν έτοιμη να διαφυλάξει τα σύνορά της και να ελέγξει αυτούς που εισέρχονταν παράνομα σ' αυτήν. Δεύτερον υπάρχει αύξηση της εγκληματικότητας που το τελευταίο διάστημα έχει ελαττωθεί από τα δραστηκά μέτρα που έχει λάβει η ελληνική κυβέρνηση. Έτσι, βλέποντας αυτά τα θετικά και αρνητικά στοιχεία, προτείνω μερικές λύσεις που, κατά την γνώμη μου, θα μπορούσαν να βοηθήσουν την Ελληνοβαλκανική φιλία.

Πρώτον, η Ελλάδα να βοηθήσει στην ανασυγκρότηση των Βαλκανικών χωρών οικονομικά, ηθικά και πολιτικά.

Δεύτερον, να καταστεί Μητρόπολη των Βαλκανίων και κέντρο της διαβαλκανικής συνεργασίας.

Τρίτον, να υπάρχει ανταλλαγή φιλικών επισκέψεων μεταξύ μαθητών και φοιτητών.

Τέταρτον, να γίνονται κοινές πολιτιστικές εκδηλώσεις και επιστημονικά συνέδρια, καθώς επίσης και διδασκαλία βαλκανικών γλωσσών. Οι ελληνικές επιχειρήσεις να γίνονται γέφυρες φιλίας και να υπάρξει μεγαλύτερη επιτήρηση των συνόρων, ώστε να αποτρέπεται η παράνομη είσοδος των λαθρομεταναστών.

Τέλος, να υπάρχει συνεργασία όλων των Βαλκανικών χωρών στην πάταξη του εγκλήματος. Αυτές είναι οι λύσεις που προτείνω για την βελτίωση της ελληνοβαλκανικής φιλίας και εύχομαι να εκπληρωθούν για να υπάρχει πάντοτε ειρήνη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Καμπάκογλου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΜΠΑΚΟΓΛΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί φίλοι και φίλες, Έφηβοι Βουλευτές.

Μόλις λίγες μέρες μετά την πανηγυρική ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ η προσοχή παραμένει στραμμένη κατ' ουσία μόνο στο φαίνεσθαι και όχι στο είναι. Παρατηρείται μία διαρκής και μεθοδευμένη κίνηση κοινωνικού αποπρασσανατολισμού τόσο στο φλέγον θέμα της αναγραφής του θρησκευάματος στις ταυτότητες, όσο και σε άλλα θέματα, τα οποία επιτρέπουν να περνούν απαρατήρητα γεγονότα καίριας σημασίας για την πατρίδα. Το προαναφερθέν θέμα των ταυτοτήτων όσο και άλλα παρεμφερή συνιστούν στοιχεία τόσο παρακμής, αλλά και διάθεσης διαφόρων εξωτερικών κέντρων

να αλλοιώσουν ό,τι θυμίζει τον ελληνικό πολιτισμό. Έτσι, λοιπόν, στα πλαίσια της προσπάθειας τους αυτής προσπαθούν να βγάλουν προς τα έξω, στο διεθνή περίγυρο, την εικόνα μιας Ελλάδας που μαστίζεται από φαινόμενα μεσαιωνικά και αναχρονιστικά, που την καθιστούν αδύναμη και ίσως επικίνδυνη ως ένα βαθμό, να διαδραματίσει έναν αξιόλογο ρόλο στο διεθνή πολιτικό στίβο. Σε συνδυασμό με τη γενικότερη αναταραχή στον χώρο της χερσονήσου του Αίμου υφίσταται μια συνεχής εισροή λαθρομεταναστών στο χώρο της Ελληνικής επικράτειας η εισδοχή των οποίων προκαλούν αφενός προβλήματα οικονομικής χροιάς και αφετέρου όξυνση των φαινομένων κοινωνικής παθογένειας. Όποιος ωστόσο “τολμήσει” να καταγγείλει το φαινόμενο αυτό κατηγορείται από τους δήθεν προοδευτικούς, εκσυγχρονιστές, ως ρατσιστής και μισαλλόδοξος. Συνακόλουθα έρχονται στην επιφάνεια υπόνοιες ορισμένων για καταπάτηση και παραβίαση των ατομικών δικαιωμάτων στη χώρα μας και έτσι προκαλείται ένας διεθνής “ντόρος”, που δίνει το δικαίωμα σε μερικούς να διασύρουν τον Ελληνισμό, ενώ οι άλλες χώρες σαν αρπακτικά σπεύδουν να καταβροχθίσουν τη λεία τους.

Ωστόσο, είναι αυτές οι χώρες οι οποίες κινούνται εχθρικά απέναντι στην Ελλάδα, που κυριολεκτικά προβάλλουν συνεχώς ένα διογκούμενο ρατσισμό. Αρκεί να γίνει σύγκριση του αριθμού των λαθρομεταναστών που υπάρχουν στην Ελλάδα με αυτό των άλλων Ευρωπαϊκών χωρών.

Αυτό που θα ήθελα να ξεκαθαρίσω είναι ότι κανείς δεν λέει όχι στους οικονομικούς μετανάστες. Παρόλα αυτά υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στους νόμιμους και στους παράνομους. Εμείς ζητάμε πάταξη της παρανομίας. Στο σημείο αυτό, αξίζει να τονιστεί πως μερικοί υποστηρικτές των λαθρομεταναστών αναφέρουν ως παρόμοια κατάσταση την παρουσία των Ελλήνων οικονομικών προσφύγων στην Γερμανία. Ωστόσο αυτοδιαμεύδονται μόνοι τους, καθώς δεν τίθεται θέμα σύγκρισης, αφού στη δεύτερη περίπτωση υπήρξε διακρατική διμερής συμφωνία για περιορισμένο και ελεγχόμενο αριθμό μεταναστών. Ενώ αντίθετα στην Ελλάδα, και μιλώντας για την δική μου πόλη, τη Θεσσαλονίκη, οι Έλληνες κοντεύουν να γίνουν μειονότητα, με την αθρόα, ανεξέλεγκτη είσοδο ξένων στην Ελλάδα.

Προχωρώντας παραπέρα εκτός από τις σκοπιμότητες αυτές που υπάρχουν πίσω από τις μειονότητες, οι μειονότητες συνιστούν δικαίωμα άλλων χωρών για ανάμειξη στα εσωτερικά μας. Έτσι, οφείλει κανείς να αναφερθεί στις ύποπτες κινήσεις της Τουρκίας συγκριτικά με τη μουσουλμανική και όχι την τουρκική μειονότητα της ακριτικής μας Θράκης. Παρόλα ταύτα, η Πολιτεία κυριολεκτικά αδρανει και αδιαφορεί υποβοηθώντας έως ενός σημείου την όλη κατάσταση. Παράλληλα, τελευταία ακούσθηκε η θρασύτατη αξίωση των Σκοπίων για την κήρυξη Μακεδονικής Μειονότητας.

Γεγονός που οφείλεται τόσο στις λανθασμένες κινήσεις προηγούμενων αλλά και της τωρινής κυβέρνησης. Ενώ ταυτόχρονα έρχεται στο νου η πονεμένη υπόθεση του ονόματος, την οποία σκοπίμως ορισμένοι κύκλοι μειώνουν, καθώς προσπαθούν να περάσουν αθόρυβα, μια λύση οικονομικά συμφέρουσα σε άλλους, αλλά βαθύτατα προσβλητική για την πατρίδα μας και την περηφάνια μας. Εκτός ωστόσο από τα προβλήματα αυτά, η Ελλάδα αντιμετωπίζει μία πληθώρα προβλημάτων σχετικά με τις σχέσεις της με τις γείτονες χώρες, αλλά κυρίως με την Τουρκία. Όσον αφορά, λοιπόν, στις σχέσεις μας με την προαναφερθείσα χώρα παρατηρείται -χωρίς ωστόσο να τονίζεται η προσοχή του λαού-, μια συνεχής υποχωρητικότητα και διαλλακτικότητα. Αντίθετα από την πλευρά της Άγκυρας παρουσιάζεται μια ιμπεριαλιστική διάθεση, που θα μπορούσε κάποιος να πει ότι υποδαυλίζεται από την παθητικότητα της εξωτερικής μας πολιτικής. Προς τούτο και ενώ δεν υπάρχουν ουσιαστικά ζητήματα προς συζήτηση πλην της υφαλοκρηπίδας, -το οποίο παρεπιμπτόντως συνιστά αναφαίρετο δικαίωμα, οι Τούρκοι θέτουν επί τάπητος ζητήματα εντελώς άσχετα, όπως για την μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης, την ανέγερση μουσουλμανικών τεμενών και δημιουργία γκρίζων ζωνών στο Αιγαίο. Παράλληλα θεωρώ πως απαιτείται μία λύση, χωρίς ωστόσο να επιτυγχάνεται μονόπλευρη κοινοποίηση συμφερόντων. Έτσι, ως αποκτήσει με δυναμικό χαρακτήρα την ελάχιστη ικανοποίηση κάποιων όρων: α) επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, β) σεβασμό των ατομικών δικαιωμάτων των Ελλήνων της Ίμβρου, Τενέδου, Κωνσταντινούπολης, όπου ο πληθυσμός συνεχώς λιγοστεύει, παράλληλα με την αυτοδιοίκησή τους όπως ορίζεται από τη Συνθήκη της Λωζάνης γ) συντήρηση όλων των ελληνικών μνημείων και χριστιανικών εκκλησιών και δη της Αγίας Σοφίας που κινδυνεύει από κατάρρευση και τέλος δ) να καταστεί δυνατόν ο Οικουμενικός πατριάρχης να εκλέγεται ακόμα και αν δεν είναι Τούρκος υπήκοος, αλλιώς το Φανάρι οδεύει βιολογικά στο θάνατο, αφού δεν θα υπάρχουν ιεράρχες για να υπηρετήσουν τον Οικουμενικό Θρόνο. Παράλληλα και χωρίς να απασχολεί την Τουρκία, εκκρεμεί μέχρι σήμερα το Κυπριακό. Δυστυχώς και παρά την διάθεση διευθέτησής του που μέχρι σήμερα οι εκάστοτε κυβερνήσεις έχουν δείξει, προωθείται μία λύση, η οποία θα περιλαμβάνει την Κύπρο ως μια ομοσπονδία δύο κρατών. Αξίζει να σημειωθεί πως δε μπορούμε να αποδεχτούμε κατ' αρχήν μια τέτοια λύση (ως Έλληνες), αφού συνιστά αναγνώριση του ψευδοκράτους, κάτι το οποίο αποτελεί προσβολή στον Κυπριακό -και όχι μόνο- ελληνισμό. Έτσι: α) Απαιτείται κοινό ελληνοκυπριακό μέτωπο τόσο σε στρατιωτικό όσο και σε πολιτικό - πολιτιστικό επίπεδο, β) προσφυγή σε διεθνή δικαστήρια τα οποία -επιβάλλεται- να λάβουν υπόψη τους το μαρτύριο τόσο των εξόριστων που δεν ανέχονται την αναγνώριση του ψευδοκράτους,

όσο και των οικογενειών των αγνοουμένων θέμα στο οποίο η Τουρκία δεν απαντά, γ) ενίσχυση της ελληνικής συνείδησης και παιδείας των ελληνοκυπρίων και δ) αλλαγή της αλλαζονικής στάσης της Τουρκίας όσο και του ψευδοκράτους. Ωστόσο στα πλαίσια της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και κοινωνίας απειλείται η αλλοτρίωση του Έλληνα από την ιστορία και τον πολιτισμό. Βέβαια η παγκοσμιοποιημένη οικονομία συνιστά επιταγή τόσο του εμπορίου, αλλά και της βιομηχανίας. Παρόλα αυτά, ο αληθινός κίνδυνος ελλοχεύει στην εισβολή του διαβρωτικού κοσμοπολιτισμού, που προωθείται, κυρίως, από τα διαπλεκόμενα συμφέροντα, π.χ. των ΜΜΕ. Έτσι, για την προστασία του πολιτιστικού χαρακτήρα απαιτείται α) ενίσχυση της διαμόρφωσης συνείδησης και ελληνικής παιδείας, μέσω της εκπαιδευτικής δραστηριότητας, β) προστασία και διαφύλαξη του θεσμού της οικογένειας που θα διαφυλάξει τα ήθη και τα έθιμά μας και γ) ενίσχυση της εθνικής παράδοσης με τη σύσταση συλλόγων και την ενίσχυσή τους σε πλαίσια τοπικής αυτοδιοίκησης.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, θα ήθελα να επισημάνω ότι η Ελλάδα στο κατώφλι της νέας χιλιετίας, θα πρέπει να προωθήσει μία πολιτική δυναμική ανάλογη με αυτή των αντιπάλων της, κυρίως της Τουρκίας. Η παθητικότητα είναι αυτή η οποία ενισχύει τη θρασύτητα και την αλαζονεία των αντιπάλων μας. Ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και εγώ σ' ευχαριστώ. Θα ήθελα να συμπληρώσω κύριε Αλέξανδρε Καμπάκογλου, ότι το θεσμικό καθεστώς της Κύπρου, αυτό που ζητάει η Κύπρος και αυτό που έχει προσθέσει ο ΟΗΕ και το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι το Ομοσπονδιακό. Δηλαδή, η Κύπρος είναι ενιαία Κύπρος με καθεστώς Ομοσπονδιακό, Διζωνικό, Δικοινοτικό. Αυτό το ζητάμε, αυτό που δεν θέλουμε είναι την Συνομοσπονδία.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νίκος Χρηστίδης.

ΝΙΚΟΣ ΧΡΗΣΤΙΑΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Δεν θα ήταν πιο καλό να κάνουμε εμείς αυτές τις επισημάνσεις; Θα ήταν πιο εποικοδομητικό, νομίζω. Θα μπορούσε να γίνει και διάλογος εδώ μέσα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Μα διάλογος γίνεται. Η θέση αυτή, όμως, δε μπαίνει σε διάλογο. Η θέση αυτή είναι αυτή που όρισε η Κύπρος, αυτή διεκδικεί και αυτή στηρίζει ο ΟΗΕ. Από εκεί και πέρα δεν θα την βάλουμε σε συζήτηση.

ΑΝΥΦΤΟΥ ΠΩΛΙΝΑ (Πάφος - Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε, ο εισηγητής έκαμε, προηγουμένως κάποιες προτάσεις. Έτσι, οι θέσεις είναι γνωστές και θα μπορούσε επ' αυτών να γίνει κάποιος διάλογος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εγώ παρακολουθώ τις ομιλίες όλων σας και εσείς ομιλείτε με βάση κάποιους κανόνες, τους οποίους γνωρίζετε. Εάν σε κάθε θέμα γίνεται διάλογος αντιλαμβάνεστε τι θα γίνει. Μπορεί ο κάθε ένας από

εσάς να εγγραφεί και να ομιλήσει. Μπορείτε να πρωτολογήσετε, να δευτερολογήσετε και να τριτολογήσετε ακόμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΚΟΣ (Α' Πειραιώς): Όταν, κύριε Πρόεδρε, μιλήσουν όλοι, στο τέλος δεν θα θυμόμαστε τίποτα. Για να είναι γόνιμη η συζήτηση πρέπει σε κάθε θιγόμενο θέμα να έχουμε έστω ένα μικρό διάλογο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η έννοια του διαλόγου είναι σεβαστή. Οι κανόνες είναι δεδομένοι. Εσείς γνωρίζετε με βάση αυτά που έχετε στα χέρια σας, πως πρέπει να ομιλείτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΚΟΣ (Α' Πειραιώς): Τότε, κύριε Πρόεδρε, να μην επιτρέπετε παρεμβάσεις.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευγενία Πολυχρονίδη.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗ (Νομός Ηρακλείου): Κύριε Πρόεδρε, μου δίνετε το λόγο την ιδανική στιγμή. Δύο λόγια θέλω να πω μόνο. Δηλαδή, να μην παρεμβαίνουν συνάδελφοι στις ομιλίες. Να τελειώνει ο κάθε ένας, γιατί με τις παρεμβάσεις δεν έχουμε τη σωστή διαδικασία.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χριστίνα Χατζησωτηρίου.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΧΑΤΖΗΣΩΤΗΡΙΟΥ (Αμμόχωστος - Κύπρος): Αγαπητό Προεδρείο, αγαπητές και αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές η δύση του 20ου αιώνα μας έφερε μπροστά σε μια εντελώς διαφορετική διαμόρφωση νέων δημογραφικών αλλαγών, αλλά και τεχνολογικών επιτευξέων. Η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση χαρακτηρίζεται ως ιστορική μοναδικότητα, αφού η έλλειψη προηγουμένου δημιουργεί τον προβληματισμό, κατά πόσο η τροχιοδρόμηση των ευρωπαϊκών κρατών, για ένα καλύτερο μέλλον, αποτελεί ουτοπία ή εφικτό στόχο. Ο ευρωπαίος πολίτης οφείλει να είναι προετοιμασμένος για τα ενδεχόμενα προβλήματα που πιθανόν θα προκύψουν από την προσδοκόμενη ευρωπαϊκή συνένωση. Έτσι, πρέπει να εφαρμόσει κάποιες αρχές και όρους. Τότε μόνο θα μπορεί να βαδίσει προς το μέλλον, γεμάτος αισιοδοξία και ικανός να πραγματοποιήσει το όραμα της Ευρώπης, το οποίο στηρίχθηκε σε δύο βασικές θεμελιακές αρχές, που δεν είναι άλλες από την ειρήνη και τη διατήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Επομένως, σημαντικότερη προϋπόθεση για να αποδώσει η συνεργασία των λαών της Ευρώπης, είναι ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν την κορωνίδα της αξιοπρέπειας, άρα κάθε άνθρωπος έχει υποχρέωση να τα διαφυλάσσει, προκειμένου οι λαοί να ανακαλύψουν τις συγκλίσεις τους, ενώ παράλληλα να απορρίψουν τα όσα τους χωρίζουν, αρνούμενοι τα ιστορικά μίση.

Αναντίρρητα, ένας απλό όρος που απορρέει από την

επικοινωνία των ανθρώπων είναι η διατήρηση της ειρήνης. Σύμφωνα με τον Κάντ “ η διαρκής ειρήνη, δεν θα αποτελεί μια απλή ιδέα, αν θεωρήσουμε ως καθήκον και δικαιωματική ελπίδα μας την υλοποίηση των αρχών του διεθνούς δικαίου”. Δυστυχώς, όμως, οι υπερδυνάμεις της Ευρώπης διαθέτουν όπλα μαζικής καταστροφής και επιπλέον, οι άνθρωποι καταφεύγουν στην εύκολη, αλλά επώδυνη και καταστροφική λύση, μιας πολεμικής σύρραξης.

Η ενωμένη Ευρώπη παρόλο που ξεκίνησε με γνώμονά της τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ειρήνη μπροστά στα ιμπεριαλιστικά και οικονομικά της συμφέροντα, παραμέλησε τις αδαμάντινες αρχές. Τραγικό παράδειγμα το μαρτυρικό νησί της Αφροδίτης, το χρυσοπράσινο φύλλο ριγμένο στο πέλαγος, η μικρή μας Κύπρος. Η Κύπρος βρίσκεται προ των πυλών, για να ενταχθεί στην ευρωπαϊκή οικογένεια, και όμως υπό την ανοχή των ευρωπαϊκών κρατών, συνεχίζεται η αδιάκοπη και παράφορη καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το νησί στενάζει κάτω από την μπότα του Τούρκου κατακτητή και η Λευκωσία μένει η μόνη μοιρασμένη πρωτεύουσα στον κόσμο. 1619 άτομα αγνοούνται από το 1974, ενώ 200.000 κάτοικοι της Βόρειας Κύπρου, έχουν εκτοπιστεί και έγιναν έτσι πρόσφυγες στο ίδιο τους το νησί. Μια σοβαρή πτυχή του Κυπριακού προβλήματος είναι οι εγκλωβισμένοι, “οι ελεύθεροι πολιορκημένοι της Καρπασίας”.

Ενώ όλοι εμείς ζούμε στις ελεύθερες περιοχές και απολαμβάνουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα και όλα τα αγαθά που μας προσφέρει η τεχνολογία και ο σύγχρονος πολιτισμός, οι εγκλωβισμένοι αδελφοί μας ζουν και αγωνίζονται, μέσα σε ένα αγωνιώδες παρόν και σε ένα αβέβαιο μέλλον. Δεν φοβήθηκαν τον Τούρκο κατακτητή και έμειναν όρθιοι στις επάλξεις, φύλακες άγγελοι των πατρογονικών εστιών. Έμειναν ως προζύμι της επιστροφής και ως η ενσάρκωμένη ελπίδα όλων των Ελληνοκυπρίων προσφύγων, που αναμένουν αργά ή γρήγορα να επιστρέψουν στον τόπο τους.

Μπροστά στις τραγικές συνέπειες της Τουρκικής εισβολής, η κυπριακή και ελληνική κυβέρνηση, οφείλουν να προβάλλουν σταθερή και αταλάντευτη αποφασιστικότητα. Η εθνική μας ηγεσία πρέπει να αγωνιστεί για την αξιοποίηση των θυσιών των εγκλωβισμένων μας για την αποκατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για την Απελευθέρωση και την Επιστροφή.

Το κράτος οφείλει να επαναφέρει το θέμα της ελεύθερης μετάβασης της δασκάλας Ελένης Φωκά στο χωριό της και την επαναλειτουργία του Δημοτικού Σχολείου της Αγίας Τριάδας. Πρέπει να ζητήσει τη μετάβαση και άλλων δασκάλων, οι οποίοι σαν άλλοι δάσκαλοι του γένους, πρέπει να διδάξουν στα παιδιά τις αξίες του ελληνικού πολιτισμού, τις ελληνικές παραδόσεις και τις αλήθειες της Ορθοδοξίας και να τα ενθαρρύνουν να αγαπούν την πατρίδα και τη θρησκεία

τους, μακριά από φανατισμό και μισαλλοδοξία.

Όλοι μας οφείλουμε να δηλώσουμε, ότι όχι μόνον η ζωή των Κυπρίων, αλλά και ολόκληρου του ατυχούς Ελληνισμού, είναι συνυφασμένη με τον αγώνα για επιστροφή και δικαίωση. Πρέπει να σταθούμε αντάξιοι της Ευθύνης και του Χρέους που μας βαραίνει από τα πανάρχαια χρόνια, ούτως ώστε να φανούμε αντάξιοι των προγόνων μας. Να είμαστε μια κουκίδα στο χάρτη, όμως, αν έχουμε τη θέληση, μπορούμε να βροντοφωνάζουμε στους δυνατούς της γης: “τούτη δίγα δε σβήνει, τούτη μάχη δεν παύει, χίλια χρόνια αν περάσουν δεν πεθαίνουμε σκλάβοι”. Μπορεί η δύναμη των κατακτητών να είναι βράχος ακατάλυτος, όμως, η θέλησή μας είναι πέλαγος.

Φίλοι μου, Έφηβοι Βουλευτές, πολλοί μας κατηγορούν πως η νέα γενιά κατέθεσε τα όπλα και μπροστά στην ηδυπάθεια και την καλοπέραση θυσιάσε το Χρέος και την Ευθύνη. Και σας ρωτώ πως να μπορώ να ξεχάσω τη πονεμένη γη μας, όταν από το ακριτικό μου σχολείο αντικρίζω καθημερινά την πόλη φάντασμα, την Αμμόχωστο. Πως μπορώ να σταματήσω τον αγώνα, όταν ξέρω πως το σπίτι του πατέρα μου μένουν άνθρωποι ξένοι για αυτή τη γη. Πως μπορώ να δεχτώ το γεγονός πως ο παππούς μου έφυγε από το μάταιο τούτο κόσμο, χωρίς να έχει γευθεί τη μέρα του λυτρωμού. Πείτε μου άραγε πως; Μήπως όλα αυτά είναι η επιπολαιότητα μιας εφηβού; Μήπως το να γνωρίσω τον τόπο που μεγάλωσε ο πατέρας μου, το χωριό του την Ακανθού, είναι ανοησία. Και όμως ζητώ αυτό που δικαιωματικά μου ανήκει. Ζητώ τη δικαίωση. Ίσως κάποιοι πουν πέρασαν 26 ολόκληρα χρόνια. Τώρα, τι θυμάστε ξεχασμένες ιστορίες, αλλά και πάλι αντιλέγω. Ο εφιάλτης ξαναζωντάνεψε. Όλοι σας θα ακούσατε για δύο νέα παιδιά από το Παραλίμνι τον Σολωμό Σολωμού και Τάσο Ισαάκ που θυσιάστηκαν για την πατρίδα. Θύματα και οι δύο της βάνουσης συμπεριφοράς των γκριζών λύκων, τους οποίους υποστηρίζει το ψευδοκράτος και η ίδια η Τουρκία, την οποία εμείς οι ίδιοι αποδεχθήκαμε στις διαπραγματεύσεις για ένταξη της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα αναρωτιέστε, βέβαια, πως είναι δυνατόν να προβαίνουμε σε τόσες υποχωρήσεις, υιοθετώντας πάντοτε το ρόλο του καλού και φρόνιμου παιδιού, υπακούοντας πάντοτε στα άνομα σχέδια του Ντενκτάς και στη μακροπρόθεσμη πολιτική του για αφελληνισμό του νησιού. Το ίδιο άλλωστε αναρωτιέμαι και εγώ και με όλη μου την ειλικρίνεια σας φανερώνω πως πονώ και τρέμω σύγκορμη, όταν σκέφτομαι πως “η δική μου η πατρίδα έχει μοιραστεί στα δύο, ποιο από τα δύο κομμάτια πρέπει να αγαπάω”.

Ας σταθούμε πλάι στις ηρωικές μάνες των αγνοουμένων. Ας βροντοφωνάζουμε μαζί με τους πρόσφυγες. Ας αγωνιστούμε όλοι μαζί σαν ένας λαός, όπως άλλωστε είμαστε, με λάβαρο την Ορθοδοξία και μέγα δάσκαλο την ιστορία. Πρότυπά μας ας γίνουν οι εγκλωβισμένοι που έκτισαν το οικοδόμημα

της ζωής τους πάνω από την άβυσσο και με μια έκταση τραγικής χαράς και που κατόρθωσαν να ελευθερώσουν τον εαυτόν τους από τις ελπίδες που τους προσφέρει ο νους και άφησαν την καρδιά τους να εισδύσει στην ουσία των πραγμάτων, που αποσπάστηκαν δια μιας από τη συνομοταξία των κακόμοιρων όντων και ανέβηκαν στο ύψος των θεών.

Τέλος, ως συστρατευτούμε σε μια πανστρατιά, με χαρακτηριστικό την εγρήγορση, απαλλαγμένη από το φόβο και την ηττοπάθεια, ώστε να δώσουμε τη δική μας μάχη για τη σωτηρία της Κύπρου, έχοντας πάντα ως ιερή παρακαταθήκη αυτό που δίδαξε η ελληνική ιστορία: “Θέλει αρετήν και τόλμην η Ελευθερία”, υποσχόμενοι ότι “Την πατρίδα ουκ ελάττω παραδώσω”.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Χατζούλη.

ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΟΥΛΗ (Νομός Τρικάλων): Σεβασμιώτατε, Πρόεδρε κ. Αυγερινέ, αγαπητά παιδιά. Θα σας μιλήσω για ένα θέμα που είναι πάντα επίκαιρο για όσους θέλουν να χαρακτηρίζονται άνθρωποι με “Α” κεφαλαίο. Και αυτό είναι η δραματική κατάσταση στον Τρίτο Κόσμο.

Όλοι ξέρουμε την κατάσταση που επικρατεί εκεί. Υπάρχει έλλειψη νερού, φαγητού και τα φάρμακα είναι άγνωστα γι’ αυτούς. Αρκούνται μόνο στην προσπάθεια ορισμένων ανθρωπιστικών οργανώσεων που κάνουν τα πάντα για να εξαλειφθεί αυτό το φαινόμενο. Ζούμε στον 20ο αιώνα, αυτοχαρακτηριζόμαστε πολιτισμένοι. Όμως δεν είμαστε, γιατί οι συνάνθρωποί μας υποφέρουν. Και αυτό εξαιτίας της αδιαφορίας και της απάθειάς μας.

Η κοινωνία μας είναι μία κοινωνία ανταγωνιστική και κοινωνία καταναλωτών και αυτό γιατί στηρίζομαστε στην επικράτηση των δυνατών. Το μόνο όφελος θεωρείται το κέρδος. Και είμαστε κοινωνία καταναλωτική, γιατί τα θέλουμε όλα για τον εαυτό μας. Αγοράζουμε, καταναλώνουμε και πετάμε. Δεν σκεφτόμαστε ότι κάποιος άλλος δεν έχουν, ούτε να αγοράσουν. Τα αίτια είναι πολλά. Λείπει το αίσθημα αδελφότητας και αλληλεγγύης. Τα θέλουμε όλα για τον εαυτό μας.

Κάνουμε το αντίθετο από αυτό που διδάσκει ο Χριστός. “Αυτός που έχει δύο χιτώνες να δίνει τον έναν”. Εμείς, όχι μόνο δε δίνουμε, αλλά θέλουμε να πάρουμε και του άλλου. Φυσικά, υπάρχουν πολλές λύσεις. Τα χρήματα που ξοδεύονται σε μία μέρα για εξοπλισμούς και πυρηνικά σε όλο τον κόσμο, θα μπορούσαν να λύσουν το πρόβλημα του Τρίτου Κόσμου.

Είχε σταλεί βοήθεια στην Αιθιοπία και έστειλαν κουτιά με γάλα και τα πέρασαν για βόμβες. Δεν είχαν δει ποτέ κουτιά με γάλα.

Φυσικά, υπάρχουν λύσεις που είναι η μείωση των πυρηνικών εξοπλισμών και η διάθεση αυτών των

χρημάτων στις χώρες που υποφέρουν. Ένα μέρος της φορολογίας όλων των χωρών, ανάλογα με την οικονομική τους κατάσταση μπορεί να δίδεται στις χώρες που έχουν πρόβλημα. Να καλλιεργηθεί, επίσης, η ανθρωπιστική παιδεία που θα ευαισθητοποιήσει όλους μας και κυρίως τους ηγέτες, αφού αυτοί καθορίζουν τα πάντα και κυρίως να συστρατευθούν όλοι οι πνευματικοί άνθρωποι και να δώσουν τα φώτα και στους ηγέτες και σε εμάς και στους λαούς, ώστε να εξαλειφθεί αυτό το φαινόμενο.

Επίσης, θα ήταν απαραίτητο να εξαλειφθεί ο αναλφαβητισμός και η αμάθεια στους λαούς του Τρίτου Κόσμου. Παράλληλα, οι ανθρωπιστικές οργανώσεις να συνεχίσουν τους αγώνες τους και να μην παραδώσουν τα όπλα τους. Επίσης, “Οι γιατροί χωρίς σύνορα” μπορούν να προσφέρουν την ζωή τους.

Είναι συγκλονιστικό ότι υπάρχουν άνθρωποι που αγωνίζονται και σήμερα γι’ αυτά που εμείς θεωρούμε αυτονόητα, δηλαδή τη στέγη, το φαγητό, τα φάρμακα, την ελευθερία, την αυτονομία και τη δικαιοσύνη.

Γι’ αυτό θα ήταν προδοσία απέναντι στον εαυτό μας και στην ανθρωπότητα να λέγαμε ότι αυτό το φαινόμενο δε μπορεί να εξαλειφθεί.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρίνα-Τιτικά Στρατή.

ΜΑΡΙΝΑ-ΤΙΤΙΚΑ ΣΤΡΑΤΗ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, μια και μου δίνεται η ευκαιρία να μιλήσω στην Βουλή των Εφήβων και να εκπροσωπήσω όλους τους Έφηβους Έλληνες, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα που μας απασχολεί περισσότερο στην Ελλάδα.

Θα ήθελα να μιλήσω για τα ελληνοτουρκικά. Είναι αλήθεια ότι η Ελλάδα και η Τουρκία δε διατηρούν καλές σχέσεις. Κάποιος θα μπορούσε να χαρακτηρίσει και την Τουρκία απειλή για την Ελλάδα. Και, δυστυχώς, έχω να πω για την Ελλάδα ότι είναι σε μειονεκτική θέση ενώ η Τουρκία διατηρεί την ακόρεστη επεκτατική πολιτική της.

ΑΣ σκεφτούμε, λοιπόν, τα Ίμια, την Κύπρο, τη Θράκη και την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ. Η Κύπρος είναι ένα κράτος διχοτομημένο, με νεκρούς με αγνοούμενους και εγκλωβισμένους. Η Τουρκία συνεχίζει τον αγώνα της για τη δημιουργία της Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου, καθώς και την προσπάθειά της για ένα συνομοσπονδιακό κράτος με ισοτιμία των δύο πλευρών.

ΑΣ αναλογιστούμε το πρόβλημα όλων αυτών των ανθρώπων που προέρχονται από τα Κατεχόμενα και δεν μπορούν να μείνουν στα ίδια τους τα σπίτια.

Στο Αιγαίο οι Τούρκοι επιδιώκουν τη διχοτόμησή του. Μέσα σε λίγες ώρες στα Ίμια κατάφεραν να καταλάβουν ελληνικό έδαφος. Προσωπικά, θεωρώ απαράδεκτη την υποστολή της ελληνικής σημαίας.

Ας δούμε, επίσης, τις γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο και τα προβλήματα με τον ελληνικό εναέριο χώρο. Ενώ έχει υπογραφεί σύμβαση στο Ελσίνκι και που βέβαια δεν υπέγραψαν οι ΗΠΑ και Τουρκία και έχει αποφασιστεί τα σύνορα να βρίσκονται στα 12 ναυτικά μίλια, η Τουρκία θέλει τα σύνορα να βρίσκονται στα 6 μίλια. Και όταν εμείς τους προτείνουμε να απευθυνθούν στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, αυτοί το αρνούνται.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στην Ίμβρο και στην Τένεδο: Στα νησιά αυτά οι λίγοι κάτοικοι που παραμένουν είναι ξεχασμένοι από την Ελλάδα.

Ας σκεφτούμε, επίσης, τη Θράκη και το θέμα των μειονοτήτων. Οι Τούρκοι προσπαθούν και επιδιώκουν τον αυτοπροσδιορισμό της μουσουλμανικής μειονότητας και που δεν ξέρουμε τι κινδύνους μας επιφυλάσσει αυτό το θέμα.

Η Τουρκία σήμερα είναι υποψήφια για την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι σαν να επιβραβεύουμε την επιθετικότητά της. Επίσης, η Τουρκία παρουσιάζει ένα ψευδές προσώπειο στην Ευρώπη και στην Ελλάδα και εμείς κατηγορούμε άλλους για δικά μας προβλήματα, ενώ οι ίδιοι απαλείφουμε σημαντικά ιστορικά γεγονότα από τα βιβλία μας, τη στιγμή που οι Τούρκοι έχουν διεύθυνση στο internet και κάνουν προπαγάνδα για τις μειονότητες στη Θράκη.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι εμείς με το λαό δεν έχουμε κανένα πρόβλημα και όλες οι προσπάθειες είναι δεκτές και ωφέλιμες. Συμφέρει όλο τον κόσμο να υπάρχει ειρήνη, αλλά εμείς ακολουθούμε μια πολιτική κατευνασμού με συνεχείς υποχωρήσεις, παραχωρήσεις και καταπάτηση των συμφερόντων μας, χωρίς κάποια ανταλλάγματα. Ο τουρκικός λαός δεν μας φταίει σε τίποτα. Ειδικά στην εξωτερική πολιτική θα πρέπει να συνδυάζουμε την πείρα των μεγαλύτερων και τη γενική εμπειρία τους, την τόλμη των νεότερων και όπως είπε και ο κύριος Σαμαράκης την τρέλα των νέων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παυλίνα Άνυφτου.

ΠΩΛΙΝΑ ΑΝΥΦΤΟΥ (Πάφος - Κύπρος): Θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να σας χαιρετήσω. Θα αναφερθώ στο θέμα των μειονοτήτων και συγκεκριμένα στο θέμα των Ελληνοποντίων οι οποίοι ζουν στην Πάφο. Η ζωή τελικά ανήκει σ' όλους. Ανεξαρτήτως προέλευσης και γλώσσας, χρώματος και καταγωγής. Μύστες άλλωστε είμαστε όλοι σ' ετούτη τη "θρησκεία" που θέλουμε δειλιά - δειλιά να την κατακτήσουμε. Αν το καταφέρνουμε ή όχι, αυτό εναπόκειται να τ' αποφασίσουν οι επερχόμενες γενιές, τα έφηβα γεράκια που θα αναλάβουν τα ηνία.

Το χειρότερο δεν είναι το πως ο καθείς σέβεται τη ζωή. Το θέμα είναι αν το κάνει ονειροθηρικός ή δυναμικός. Όταν η θέληση σκαρφαλώνει στη μαγική σκούπα του ονείρου για να μην πνιγεί στις σάπιες νοθείες ή όταν η δύναμη της κυνικής πραγματικότητας φτιάχνει

λιθοπόλες μάρτυρες που μένουν απαθείς; Κατ' εμέ το χειρότερο είναι να κόβεις από έναν άνθρωπο το δικαίωμα να ονειρεύεται. Βάζοντάς του θηλιά στο στόμα και φιδώνοντάς τον να ζητάς με φραγμούς εγκεφαλικούς να πει στη καρδιά να πάψει να κτυπά, μιας και τούτες οι στιγμές είναι δανεικές κλεμμένες μέσα από ένα όνειρο που προχωρά στην "μπόχα" της εποχής.

Κάτι παρόμοιο κατορθώσαμε και εμείς, να γίνουμε ένα μ' αυτά που κάποτε κυνηγούσαμε και να αφήσουμε τον εγωκεντρισμό να ξεπεράσει τον ανθρωπισμό, τον εθνικισμό μας. Αντικατασταθήκαμε και εμείς από τα άνομα και τυφλά συμφέροντα, δίνοντας ένα μέρος από την ψυχή μας στην οθόνη του 21ου αιώνα.

Η μοίρα των αδελφών μας -των Ελληνοποντίων- βρίσκεται στα χέρια μιας χούφτας ανθρώπων που υπέφεραν τα ίδια, που έκλαψαν γαλουχημένοι με τον ίδιο πόνο, μεγαλώνοντας με τα ίδια όνειρα. Και εν τούτοις, είναι εκπληκτικό το πως αυτά τα όνειρα μέσα σε λιγότερο από 30 χρόνια, έγιναν τα προβλήματα κάποιων άλλων, ξένα δεινά, συμφορές άγνωστες, λες και η μνήμη στέρεψε μέσα σε μια προσωρινά γεμάτη τσέπη, κάτω από μια προσωρινή ευημερία.

Η παρουσία μιας αρκετά μεγάλης μερίδας Ελληνοποντίων ιδιαίτερα στην πόλη της Πάφου φαίνεται να ενοχλεί ορισμένους. Η Πάφια φωνή μέρα με τη μέρα ρίχνοντας πυροβόλες ματιές στην κοινότητά τους επισημαίνει την επιτακτική ανάγκη αποβολής ορισμένων νοοτροπιών, ηθών και εθίμων που επηρεάζουν τους Παφίτες. Μα, πάνω απ' όλα ρίχνει το μπαλάκι στην πολύ συνηθισμένη πλέον δήλωση ότι δεν εντάσσονται ομαλώς ή και καθόλου στην ενδότερη κοινωνία της πόλης μας.

Κατηγορίες... κατηγορίες για τις οποίες ως ένα σημείο ευθύνονται και οι ίδιοι οι Παφίτες. Αρχίζοντας από το θέμα της μη ένταξης στα ευρύτερα κοινωνικά στρώματα, αλλά και του κινδύνου διάλυσης της ήδη υπάρχουσας κοινωνικής σύστασης από τους Ελληνοπόντιους. Είναι επόμενο, οι Ελληνοπόντιοι να μην εντάσσονται στην ήδη υπάρχουσα κοινωνία, μιας και αυτή η κοινωνία είναι φτιαγμένη, καθορισμένη να ικανοποιεί μόνο τους ήδη γνωστούς, αποστρεφόμενη κάθε νέο μέλος, μένοντας έτσι προσκολλημένη σε ανύπαρκτες (υπερβολικές) φοβίες. Πώς είναι δυνατόν ο οποιοσδήποτε να επιθυμεί την τριβή του σε μια νοοτροπία που τον θέτει στο περιθώριο θεωρώντάς τον σαν κάτι περιττό και έχοντάς ως μόνο στόχο της πως να τον εκμεταλλευθεί; Ποιός ενδιαφέρεται να γνωρίσει μια ιεροεξεταστική κοινωνία, που ήδη τον έχει ρίξει στην πυρά; Ουδείς.

Οι ίδιοι οι κάτοικοι της πόλης δηλώνουν ξεκάθαρα, ότι θα τους ήταν πολύ δύσκολο να συνεργασθούν, μα ακόμη και να ζήσουν πλάι - πλάι με τους Ελληνοπόντιους, μιας και ισχυρίζονται ότι το "γκέτο" των Ποντίων τους δημιουργεί προβλήματα τόσο στις γειτονιές, μα και στο ευρύτερο περιβάλλον. Και ενώ αυτά λέγονται, κανείς δεν προσπάθησε ουσιαστικά

να σπάσει το “φράγμα του γκέτο”, που λίγο απέχει από το Απαρχαίντ. Κανείς δεν θέλησε να δει πίσω από τους καθρέφτες και να υπογραμμίσει πως η ίδια η κοινωνία με την προσέγγισή της θα μπορούσε να τους βγάλει από το “Σοβέτο” δημιουργώντας νέα δεδομένα. Αρκεστήκαμε μόνο στα λόγια και στις ανώνυμες και επώνυμες δηλώσεις.

Και αναρωτιέμαι τι θα γίνει; Πού θα καταλήξουμε. Όταν στους ίδιους τους αδελφούς μας δεν προσφέρουμε την ευκαιρία να φοιτήσουν, όπως και τόσα άλλα παιδιά στα σχολεία μας; Διότι δεν είναι οι εντάξεις, οι επίσημες διαβεβαιώσεις που θα μας σώσουν, εκείνο που θα βοηθήσει τόσο τους Κυπρίους, όσο και τους Ποντίους είναι η παιδεία, η παροχή ελληνικής παιδείας στους Ποντίους.

Εισερχόμενα τα Ελληνόπουλα του Πόντου στα σχολεία μας έχουν την ευκαιρία να διδαχθούν τη γλώσσα των προγόνων τους, αυτή που τον 18ο αιώνα οι Τούρκοι θέλοντας να μουσουλμανοποιήσουν αυτούς τους τελευταίους αγέρωχους Ακρίτες του Βυζαντίου, έκοψαν τις γλώσσες των μανάδων τους. Συν τους άλλους μαθαίνοντας να χειρίζονται τη γλώσσα, το κύριο μέσο έκφρασης κάθε λαού, γίνονται γνώστες και της εθνικής τους ταυτότητας, γνωρίζοντας αυτό που για αιώνες ο ετερόγλωσσος παππούς τους έλεγε, ελληνικό πολιτισμό, ελληνικοανθρωπιστική ψυχή. Τότε και ο ίδιος ο Πόντιος θα αισθανθεί την ανάγκη να εξωτερικεύσει μα παράλληλα και να εσωτερικεύσει την ταυτότητά του, που για να την βρει θα κινηθεί αιώνες πίσω, ώσπου να ανακαλύψει κάποια βάση. Και όταν πλέον θα έχει ενσαρκώσει την ιδέα αυτή, θα είναι έτοιμος να βάλει το δικό του λιθαράκι σε τούτο το ανθρώπινο μωσαϊκό, που μόνο η συνοχή δεν το κατέχει.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φανή Μπίμπη.

ΦΑΝΗ ΜΠΙΜΠΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Καλησπέρα σας. Θα ήθελα να πω ότι η Έφηβος Βουλευτής Παυλίνα Άνυφτου με έκανε πραγματικά να δακρύνω και πως εμείς εδώ ήρθαμε για να δώσουμε πάθος και συναίσθημα στην πολιτική, κάτι που λείπει πάρα πολύ σήμερα από τον τόπο μας και γενικά απ’ όλο τον κόσμο.

Το δικό μου θέμα είναι η Ελλάδα και ο ρόλος της στην περιοχή των Βαλκανίων. Η Ελλάδα καθώς είναι σε μια πολύ καίρια θέση, στο σταυροδρόμι τριών ηπείρων και πέντε θαλασσών ανέκαθεν έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ιστορία, αλλά και στην ιστορία των κρατών που συνορεύει. Αυτό το βλέπουμε και με τις υπόλοιπες χώρες των Βαλκανίων με τις οποίες μας συνδέουν πάρα πολλά και κυρίως η θρησκεία.

Θα πρότεινα, λοιπόν, η Θεσσαλονίκη να γίνει το κέντρο των Βαλκανίων.

Θα μπορούσε, επίσης, να γίνει μια Βουλή των Εφήβων για τα Βαλκάνια όπου εκεί θα μπορούν να συζητούνται παιδιά απ’ όλες τις χώρες.

Ένα πράγμα που με στεναχωρεί ιδιαίτερα στα Βαλκάνια είναι για τη σημερινή ονομασία των Σκοπίων. Συγκεκριμένα θα ήθελα να αναφερθώ σε μια πολύ δυσάρεστη εμπειρία που είχα στο εξωτερικό και συγκεκριμένα σε ένα Κολέγιο της Γαλλίας, όπου έτυχε να συναναστραφώ με ένα κορίτσι απ’ αυτό το κράτος, όπου έλεγε ότι κατάγεται από τη Μακεδονία και μιλάει τα Μακεδονικά και υποστήριζε με πολύ πάθος ότι είναι όλοι τους απόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Αυτό με έκανε να λυπηθώ, γιατί κατάλαβα ότι το Μακεδονικό δεν έχει λήξει και εξακολουθεί να αφήνει πληγές σ’ όλους μας και ειδικά σε εμάς τους Μακεδόνες. Παρ’ όλα αυτά μπορεί να υπάρξει μια καλή γέφυρα συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών.

Όσον αφορά τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, πιστεύω πως μπορούμε να αναπτύξουμε κάτι καλό, ειδικά οι νέοι άνθρωποι, γιατί βλέπουμε πλέον ότι οι δύο λαοί έχουν περισσότερα κοινά σημεία σε πολλά θέματα, παρά διαφορές.

Βέβαια, ποτέ δεν πρέπει να ξεχνάμε το Κυπριακό, αλλά ίσως τελικά μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά.

Το κράτος δεν πρέπει να ξεχνά τους πληθυσμούς των Μωαμεθανών στη Θράκη, καθώς και τους Πομάκους στο Νομό της Ξάνθης, που ενώ είναι Έλληνες Μωαμεθανοί, διδάσκονται την τουρκική γλώσσα και καλλιεργούν τη σχετική συνείδηση.

Τέλος, θα ήθελα να προτείνω περισσότερες ανταλλαγές μεταξύ των εφήβων των Βαλκανικών χωρών και επιπλέον προγράμματα συνεργασίας μεταξύ των λαών και να μην υποχωρούμε σε μείζονα θέματα, όπως κάναμε στο παρελθόν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παπαλεξίου Λαμπρινή.

ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΠΑΠΑΛΕΞΙΟΥ (Νομός Ροδόπης): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα σας μιλήσω για τον τόπο μου.

Η Θράκη έχει αποκληθεί γη των Θεών. Είναι, ίσως, η πλουσιότερη περιοχή της Ελλάδας σε φυσικές ομορφιές και μια από τις φτωχότερες σε προβολή, αξιοποίηση και τουριστική εκμετάλλευση. Είναι παράλληλα υπόδειγμα αρμονικής συμβίωσης, μια που η ποικιλομορφία και η πληθυσμιακή αντίθεση που επικρατούν είναι έκδηλες. Στη Θράκη όλα τα αντίθετα συνυπάρχουν και φιλιούνται. Οι τραχιές χαράδρες με τις καρπερές πεδιάδες, τα νοηλικά νερά των λιμνών με τα ακοίμητα της ανοιχτής θάλασσας, η Απολλώνια αρμονία με τη Διονυσιακή έκσταση. “Μας φτάνουν τα δύο μάτια μας, τα δύο χέρια μας και η καρδιά μας για να γευτούμε αυτόν τον τόπο”, είπε κάποτε ο Κωστής Παλαμάς αναφερόμενος στη Θράκη, καθώς στα σύνορά της εμπεριέχονται βιότοποι, λίμνες, δάση και μοναδικά στο είδος τους αριστουργήματα της φύσης.

Ρίχνοντας μια ματιά στο πληθυσμιακό στοιχείο αυτού του

τόπου, παρατηρεί κανείς το εξής αξιοπρόσεκτο. Η Ελλάδα με 10 εκατομμύρια χριστιανών κατοίκων έχει τη Θράκη με 350.000 χριστιανούς και 110.000 Μουσουλμάνους. Οι Χριστιανοί με τους Μουσουλμάνους συμβιώνουν αρμονικά και βιώνουν την κοινή τους ζωή, πέρα από θρησκευτικές και πολιτικές βλέψεις. Οι Θρακιώτες πολίτες, όμως, νιώθουμε καθημερινά το αίσθημα της εγκατάλειψης, ντρεπόμαστε να ξέρουμε πως οι Έλληνες, εκτός Θράκης, δεν μας υπολογίζουν, μας αγνοούν ή κάποιες φορές δεν έχουν καν ακούσει για εμάς. Δεν θέλουμε να νιώθουμε ξένοι μέσα στην ίδια μας τη χώρα, γιατί αυτό συνεπάγεται κινδύνους αποξένωσης και όξυνσης των διαφορών ανάμεσα στους ίδιους τους Έλληνες, πράγμα καταστροφικό, αφού το αιώνιο πρόβλημα των Ελλήνων είναι η έλλειψη ενότητας, ουσιαστικής προσέγγισης και συμφιλίωσης με τις ιδιαιτερότητες του κάθε τόπου.

Για να ακολουθήσει η Θράκη τους ρυθμούς ανάπτυξης ολόκληρης της χώρας, όσον αφορά την Πολιτεία, υπάρχουν εκτεταμένες αξιοποιήσιμες ακτές πολλών δεκάδων χιλιομέτρων, καθαρές θάλασσες, τόποι με αρχαιολογικό ενδιαφέρον και πλήθος προϊστορικών, ιστορικών και νεότερων μνημείων, που αποτελούν βασικούς παράγοντες τουριστικής προσέγγισης και ανάπτυξης. Είναι, όμως, ανεπαρκής η βασική αναπτυξιακή υποδομή, συγκοινωνίες, επικοινωνίες και σύγχρονες μεγάλες τουριστικές μονάδες, που θα μπορούν να δεχθούν και να εξυπηρετήσουν μεγάλες οργανωμένες ομάδες επισκεπτών.

Η ολοκλήρωση της Εγνατίας οδού, ο εκσυγχρονισμός και η επέκταση των λιμανιών, καθώς και η βελτίωση του υπάρχοντος σιδηροδρομικού δικτύου, είναι έργα πνοής για τη Θράκη. Τι μπορώ, όμως, να κάνω εγώ από την πλευρά μου για την ιδιαίτερη πατρίδα μου; Προσωπικά, σας προσκαλώ όλους στη Θράκη. Ελάτε να θαυμάσετε τις ομορφιές της, να γνωρίσετε τους ανθρώπους της, να την αγαπήσετε, γιατί “τα πάντα μπορεί να φτιάξει κανείς με την αγάπη”, είχε πει κάποτε ο Νικηφόρος Βρεττάκος, “ήλιος και αστέρια ροδόνες και κλίματα”. Βοηθείστε, λοιπόν, τη Θράκη να γίνει το αστέρι, το στολίδι της Ελλάδας. Οι όροι είναι ευνοϊκοί, οι συνθήκες ώριμες, οι προϋποθέσεις υπάρχουν για να επιχειρήσει η Θράκη το μεγάλο άλμα προς την ανάπτυξη και την πρόοδο. Χρειάζεται μόνο η πολιτική βούληση, η οργάνωση και ο συντονισμός όλων των αναπτυξιακών πρωτοβουλιών, καθώς επίσης και η ενεργός συμμετοχή όλων όχι στα λόγια και στις ευχές, αλλά στην πράξη και στα έργα.

Η Θράκη, αλλά και ολόκληρη η χώρα, το αξίζει και το περιμένει, γιατί δεν υπάρχει κυρίως Ελλάδα και σχεδόν Ελλάδα, δεν υπάρχει Βόρεια Ελλάδα και Νότια Ελλάδα, υπάρχει απλά η Ελλάδα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βαρελάς Ιορδάνης.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΒΑΡΕΛΑΣ (Νομός Ξάνθης): Αξιότιμε

κ. Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, ήθελα να συγχαρώ όλη την Επιτροπή που έχουμε φτάσει σε αυτό το σημείο, παίρνοντας τον τίτλο του Έφηβου Βουλευτή.

Στην ομιλία μου θα ήθελα να αναφερθώ σε θέματα που απασχολούν τους νέους της Θράκης. Αυτά δεν είναι λόγια Βουλευτών ή Υπουργών, αλλά λόγια νέων που ζουν αυτή τη στιγμή στη Θράκη. Η χώρα μας υπήρξε πάντοτε το σταυροδρόμι μεταξύ Ευρώπης, Ασίας και Αφρικής. Η πρόκληση και ταυτόχρονα η ευκαιρία στα χρόνια που έρχονται, είναι να καταφέρει η Ελλάδα να αξιοποιήσει ακόμη περισσότερο, μέσα στη διαμορφούμενη νέα τάξη πραγμάτων, τη μοναδική στρατηγική της θέση. Σε αυτό το σημείο φαίνεται ότι οι πολιτικοί μας γνωρίζουν τη θέση της Ελλάδας, γι' αυτό, επειδή είμαστε μικρή χώρα, δεν πρέπει να χάσουμε κανένα κομμάτι μας.

Έτσι, προτείνω με ευθύνη του Υπουργείου Πολιτισμού και Νέας Γενιάς, σε επιλεγμένα σημεία, όπως στο οικοσύστημα κοιλάδας του Νέστου, στο δάσος της Διαδιάς Έβρου, στην οροσειρά Ροδόπης και στο σύμπλεγμα λιμνών Βιστωνίδας και Μητρικού, να δημιουργηθούν κατασκηνωτικοί χώροι φιλοξενίας νέων που τα ενδιαφέροντά τους ανταποκρίνονται στα όσα προσφέρουν οι περιοχές αυτές. Έτσι, θα μπορεί η νέα γενιά που θα κυβερνήσει, δηλαδή εμείς όλοι, να έχει μια γενική άποψη της Ελλάδας, γιατί με πονάει ειλικρινά, όταν μας αποκαλούν εμένα και όλους τους Θρακιώτες, “τούρκους”. Ελλάδα είμαστε και εμείς που ζούμε στην ακριτική Θράκη με τα μεγάλα προβλήματά μας, Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα και τα άλλα μεγάλα αστικά κέντρα. Όπως, άλλωστε, γνωρίζετε η αρχαία μεγάλη Θράκη ήταν και αρχέγονη πατρίδα του ελληνισμού, με τα αρχαία Αβδύρα να ακμάζουν για αιώνες, έχοντας μεγάλους φυσικούς και μουσικούς.

Είναι πολλά τα προβλήματα που έχουμε εντοπίσει εμείς οι νέοι της Θράκης, αλλά πιστεύω να μου δοθεί η δυνατότητα να αναφερθώ εκτενέστερα σε αυτά σε επόμενη συνεδρίασή μας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Χαίρομαι γι' αυτά που ακούστηκαν από τους δύο τελευταίους ομιλητές και τονίζω ιδιαίτερα ότι η Ελλάδα είναι αδιαίρετη. Δε νομίζω ότι κανείς στη χώρα μας χωρίζει την Ελλάδα σε Βόρεια και Νότια, σε Ανατολική ή Δυτική.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παπαδημητράκης Αντώνιος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ (Υπόλογο Αττικής): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς ευχαριστούμε την πολιτεία που μας κάλεσε στη Βουλή και ελπίζουμε η γενιά που εκπροσωπούμε, να είναι εκείνη που θα εκκολάψει νέες ιδέες, οι οποίες θα ωφελήσουν τον άνθρωπο. Θα μιλήσω για την παγκοσμιοποίηση, καθώς γίνεται συχνά λόγος γι' αυτήν από τα ΜΜΕ.

Εμείς οι έφηβοι που δεν έχουμε ακόμα την ωριμότητα

των ενηλίκων, έχουμε πολλά ερωτηματικά, σχετικά με τη θέση που θα έχουμε σαν μελλοντικοί πολίτες μιας παγκόσμιας κοινότητας. Έχουμε, βέβαια, συνειδητοποιήσει, ότι η παγκοσμιοποίηση είναι ένα ρεύμα, που δε μπορεί να αντιστραφεί, γιατί η σημερινή εποχή χαρακτηρίζεται από αλματώδη ανάπτυξη της τεχνολογίας και των επιστημών. Αντιλαμβανόμαστε, ακόμη, ότι στη σημερινή ανθρωπότητα υπάρχει επιτακτική ανάγκη να επιλυθούν παγκόσμια προβλήματα, όπως ο υποσιτισμός, η παιδική θνησιμότητα, ο αναλφαριθμισμός, η ανεργία, η θεραπεία πολλών ασθενειών, η οικονομική ανάπτυξη των υποανάπτυκτων χωρών, η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και άλλα. Αυτό συμβαίνει, γιατί καμμία πλέον χώρα δε μπορεί να ζήσει απομονωμένη. Έτσι, τα προβλήματα της μίας επηρεάζουν τις συνθήκες ζωής των άλλων, όπως η λαθρομετανάστευση, η μετάδοση ασθενειών, η εγκληματικότητα κ.λπ.

Ανήκουμε σε ένα μικρό πληθυσμιακό λαό, γι' αυτό η παγκοσμιοποίηση μας δημιουργεί τον φόβο, μήπως γίνουμε αντικείμενο εκμετάλλευσης από τα μεγάλα και ισχυρά κράτη, τα οποία πιθανόν να χρησιμοποιήσουν την ισχύ τους, για να επιβάλλουν τους δικούς όρους σε όλους τους αδύναμους λαούς αφαιρώντας τους το δικαίωμα της συμμετοχής στα κέντρα που λαμβάνονται οι σημαντικές αποφάσεις, οι οποίες καθορίζουν τις τύχες των λαών οδηγώντας έτσι τους αδύναμους σε μία σύγχρονη μορφή σκλαβιάς. Από την άλλη πλευρά, είμαστε αισιόδοξοι, γιατί ελπίζουμε, ότι θα ζήσουμε σε μία παγκόσμια κοινωνία, στην οποία θα επικρατεί η ειρήνη και η συνεργασία ανάμεσα στους λαούς, αφού τα αγαθά θα διακινούνται ελεύθερα και η οικονομία κάποιας χώρας θα εξαρτάται από τις οικονομίες των άλλων χωρών. Η ελπίδα και η ανασφάλεια συνυπάρχουν στην ψυχή κάθε εφήβου λόγω της παγκοσμιοποίησης.

Εμείς, λοιπόν, οι μαθητές αναζητούμε λύσεις στους προβληματισμούς μας, κυρίως, μέσα από την παιδεία, την οποία μας παρέχει η πολιτεία. Οι σημερινοί δάσκαλοι, καθώς επίσης και όλοι οι εκπαιδευτικοί φορείς έχουν σήμερα απέναντί μας μεγαλύτερες ευθύνες, γιατί πρέπει να μας παρέχουν τις ευκαιρίες που θα μας κάνουν ικανούς να εργαστούμε και να επιβιώσουμε μέσα σε μία τόσο μεγάλη και ανταγωνιστική κοινωνία. Οι δάσκαλοί μας έχουν το χρέος να μας διδάξουν, το πως δεν θα γίνουμε παθητικοί δέκτες οποιασδήποτε πληροφορίας, αλλά και το πως θα επεξεργαζόμαστε, θα αξιολογούμε ό,τι ακούμε, ώστε να αποφύγουμε την χειραγώγηση και κατά συνέπεια την υποδούλωσή μας σαν προσωπικότητες και σαν λαός.

Η ανθρωπιστική παιδεία είναι σήμερα περισσότερο αναγκαία, γιατί μας βοηθάει να ξεπερνάμε τις διαφορές που έχουμε με τους άλλους λαούς, δηλαδή, εθνικιστικές, φυλετικές, θρησκευτικές και άλλες. Πρέπει να κατανοούμε, ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Να αποκτήσουμε φιλάνθρωπα αισθήματα και να αγωνιστούμε για την καταπολέμηση των ανισοτήτων.

Αλλά και σαν καταναλωτές χρειαζόμαστε ιδιαίτερη παιδεία. Κινδυνεύουμε να μετατραπούμε σε άβολους αγοραστές, πολλές φορές άχρηστων για μας προϊόντων, που επιβάλλονται από την διαφήμιση, αν δε μάθουμε να ιεραρχούμε σωστά τις ανάγκες μας. Η παιδεία θα μας βοηθήσει να καταλάβουμε, ότι η λύση στα διάφορα προβλήματα έρχεται μέσα από την δημοκρατία, το διάλογο, τον αμοιβαίο σεβασμό και τον υγιή ανταγωνισμό στις επιστήμες και το εμπόριο, ανάμεσα στις χώρες της παγκόσμιας κοινότητας. Η παιδεία ακόμα θα μας βοηθήσει να παραδεχτούμε το πόσο επισφαλής είναι η καλοπέραση του δυτικού κόσμου, όταν οι περισσότερες χώρες του πλανήτη μας μαστίζονται από την πείνα και τις ασθένειες και οι πολίτες δεν έχουν άλλη επιλογή για να επιβιώσουν από την λαθρομετανάστευση στις ανεπτυγμένες χώρες.

Η παιδεία θα μας βοηθήσει να κατανοήσουμε ότι η οικονομική ανάπτυξη που είναι βασικός στόχος της παγκοσμιοποίησης, επιβάλλεται στην εποχή μας να συμβαδίζει με την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, γιατί με την καταστροφή του θα εξαφανιστεί ακόμα και ο άνθρωπος.

Βέβαια, μέσα στο πνεύμα της παγκοσμιοποίησης δε μπορούμε σαν Έλληνες έφηβοι να αγνοήσουμε τις αρχές του δικού μας πολιτισμού, γιατί κάθε σύγχρονη επιστήμη και αξία έχει τις ρίζες της στο δικό μας πολιτισμό.

Είναι, λοιπόν, αναγκαίο όχι μόνο να παραγκωνίζουμε την πολιτιστική μας κληρονομιά και τα ιδεώδη με τα οποία μεγαλώσαμε, αλλά να προσπαθήσουμε, η παγκόσμια κουλτούρα να οργανωθεί με βάση το αρχαίο ελληνικό φως. Είναι το μοναδικό, που με το πέρασμα των αιώνων αποδεδειγμένα παρέμεινε άσβεστο, φωτίζοντας την οικουμένη με τις πανανθρώπινες αξίες του. Αυτό, βέβαια θα προσπαθήσουμε να το πετύχουμε, όχι κλεισμένοι μέσα σε ένα στείο εθνικιστικό πνεύμα, αλλά με σεβασμό στον πολιτισμό, τις παραδόσεις και τη θρησκεία των άλλων λαών.

Τέλος, όπως αντιλαμβάνομαι εγώ και οι συνομήλικοί μου, η παγκοσμιοποίηση είναι η μεγαλύτερη πρόκληση της πανανθρώπινης κοινότητας. Η ανθρωπότητα καλείται να αποδείξει, ότι ο παγκοσμιοποιημένος πολιτισμός δημιουργήθηκε για να βελτιώσει τις συνθήκες ζωής με τα αγαθά της τεχνολογίας, που θα απολαμβάνουν όλοι οι άνθρωποι και όχι μόνον οι ολίγοι προνομιούχοι. Καλείται να δώσει λύση σε άλυτα για πολλούς αιώνια προβλήματα της ανθρωπότητας με τα νέα επιτεύγματα των επιστημών και να οδηγήσει την παγκόσμια κοινότητα σε ένα ανώτερο επίπεδο ζωής, όπου η ειρήνη και η ισοτιμία ανάμεσα στους λαούς θα είναι δεδομένα κοινωνικά αγαθά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Τον λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Διονύσιος Πανταζής.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ (Β' Αθήνας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την παγκοσμιοποίηση τί; Έχει λεχθεί, ότι η παγκοσμιοποίηση είναι ένας δρόμος χωρίς γυρισμό και, ότι στο παγκόσμιο χωριό που δημιουργείται, η χώρα μας θα είναι υποχρεωμένη να διατηρήσει την εθνική της ταυτότητα, όπως άλλωστε και άλλες μικρότερες χώρες. Αντίθετη άποψη επισημαίνει, ότι με την παγκοσμιοποίηση και με τη νέα τάξη πραγμάτων που την επέβαλε, θα αντιμετωπιστούν με επιτυχία τα προβλήματα της οικονομίας και της παιδείας. Θα αμβλυθούν οι κοινωνικές και εθνικιστικές συγκρούσεις. Αυτό θα οδηγήσει σε συνεργασία των κρατών σε κλίμα εμπιστοσύνης, αμοιβαίου σεβασμού και ισότητας.

Στο βαθμό που όλοι οι παραπάνω θεωρούν δεδομένο το τέλος της ιστορίας, νομίζω, ότι λαθεύουν. Η εξέλιξη δε θα τους δικαιώσει. Οι αυτοκρατορίες του παρελθόντος, που ήταν προηγούμενες μορφές παγκοσμιοποίησης, ήταν καταδικασμένες από τον χρόνο να σβήσουν και να δώσουν τη θέση τους σε νέες μορφές διεθνών σχέσεων και σχηματισμών.

Η διευκόλυνση των επικοινωνιών μεταξύ των κρατών δε μπορεί κατ' ανάγκη να σημαίνει παντοτινή εδραίωση του παγκόσμιου χωριού. Είναι βέβαιο, ότι οι κοινωνικές, κυρίως, αλλά και εθνικιστικές δυνάμεις θα οδηγήσουν στη βαθμιαία αποσταθεροποίηση του μοντέλου. Αυτοί που το επέβαλαν, δηλαδή οι ΗΠΑ, ισχυρίζονται ότι είναι έθνος, ενώ τέτοιο δεν είναι. Πρόκειται για ένα πρωτοφανές πείραμα. Διαφορετικές εθνότητες συνεργάζονται στην βάση της κοινότητας συμφερόντων, κάτω από μία κοινή σημαία. Οι μικρότερες κρατικές οντότητες δέχονται εθνολογικές και πολιτισμικές επιδράσεις, μεταβολές σύνθεσης, λόγω της ύπαρξης οικονομικών μεταναστών που είναι υποχρεωμένες να διατηρήσουν, είτε εκουσίως, είτε ακουσίως. Η εθνολογική πολυσυνθετικότητα οδηγεί αναμφίβολα στη δημιουργία κοινωνικών συνθέσεων τύπου ΗΠΑ.

Στο πλαίσιο αυτό, η νέα γενιά των Ελλήνων που δεν έχει προηγούμενα βιώσει τους Ευρωπαϊούς των δύο παγκοσμίων πολέμων, τους υπεύθυνους της επτάχρονης βάνανσης δικτατορίας και της προδοσίας της Κύπρου, τους υπεύθυνους του εμφυλίου σπαραγμού και των διαχωριστικών γραμμών και παλαιότερα, τους υπεύθυνους της κατάρρευσης της μεγάλης ιδέας πρέπει να αντέξει. Πρέπει να ξεπεράσει τις ραγδαίες μεταβολές και επιδράσεις με την κατάρρευση της παγκοσμιοποίησης. Η χώρα μας, όπως και οι άλλες θα βρεθούν στο απόλυτο κενό, για την αντιμετώπιση του οποίου πρέπει να είναι προετοιμασμένες.

Για το ξεπέρασμα της κρίσης πρέπει πάντα να θυμούμαστε αυτό, που μερικοί φαίνεται να ξεχνούν εξυπηρετώντας ξένα κάθε φορά συμφέροντα, ότι, η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μάριος Αντωνίου.

ΜΑΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Λευκωσία - Κύπρος): Θα ήθελα, κατ' αρχάς, να πω ότι, ίσως, να μην αντιπροσωπεύω ολόκληρο τον Κυπριακό λαό, αντιπροσωπεύω σίγουρα ένα μεγάλο τμήμα, που υποστηρίζει ότι η επαναπροσέγγιση των ελληνοκυπρίων με τους τουρκοκύπριους είναι κάτι που είναι σωστό και πρέπει να γίνει.

Εξείνησα να ασχολούμαι με διακοινοτικές επαφές εδώ και τέσσερα χρόνια και έχουμε οργανώσει πολλά διακοινοτικά φεστιβάλ, μουσικές εκδηλώσεις, δενδροφύτευση και πολλές άλλες συναντήσεις και σήμερα, δυστυχώς, δε μπορώ να παρευρεθώ στην μεγαλύτερη, ίσως, διακοινοτική συνάντηση από το 1974 και μετά.

Όσοι υποστηρίζουν την επαναπροσέγγιση, είναι γιατί θεωρούν το νησί δικό τους, τόσο οι ελληνοκύπριοι, όσο και οι τουρκοκύπριοι. Άλλωστε, οι τουρκοκύπριοι είναι ελληνοκύπριοι, οι οποίοι αλλαξοπίστησαν από το 1571 μέχρι σήμερα και αποτελούν μία αρκετά μεγάλη μειονότητα στο νησί.

Τα παιδιά του σήμερα δεν έχουν φταιξει για το παρελθόν, γιατί απλούστατα δεν ζούσαν όταν συνέβησαν όλες οι αναποδιές. Δε βλέπω το λόγο, γιατί παιδιά που ζουν στο ίδιο νησί, αλλά είναι αναγκασμένα να ζουν χωριστά, να μη μπορούν να συναντώνται για να μπορέσουν να κτίσουν ένα νέο αύριο.

Η Κύπρος έχει καταφέρει από το 1974 και μετά να δημιουργήσει μια δυνατή οικονομία και μία πολύ καλή κοινωνία. Οι δύο κοινότητες πρέπει να λύσουν το πρόβλημα με διάλογο, γιατί ένας πόλεμος θα ήταν καταστροφικός.

Πιστεύω, ότι το πρώτο λάθος που γίνεται είναι στον τομέα της παιδείας. Εμείς σαν παιδιά, απλώς, μαθαίνουμε το τι πιστεύουν οι μεγάλοι. Όσοι όμως ενδιαφέρονται πραγματικά για το θέμα, ας μελετήσουν και την ιστορία των τουρκοκυπρίων. Το έχω κάνει αυτό και έχω βρει πολλά σημεία που φταίμε και εμείς. Κανείς καθηγητής δεν ήλθε να μας πει, ότι το 1963 έγιναν αυτές οι σφαγές από την πλευρά μας. Μαθαίνουμε μόνο αυτά που έγιναν το 1974. Με ακριβώς αντίθετη ροή μαθαίνουν οι τουρκοκύπριοι αυτά που έγιναν το 1963 και 1964, χρονιές που αυτοί πόνεσαν. Αυτοί θεωρούν την εισβολή του 1974 ως επέμβαση, για να ελευθερώσουν από τα δεσμά της προσφυγιάς τους Τουρκοκύπριους στον ίδιο τους τον τόπο, γιατί από το 1963 και μετά αναγκάστηκαν να φύγουν από τα σπίτια τους και να ζουν μέσα σε γκέτο κλεισμένοι σε διάφορους τόπους. Έτσι, το ένα έφερε το άλλο και σχεδιάστηκε η πράσινη γραμμή για πρώτη φορά το 1964, από έναν Αμερικανό, τον Άντερσεν, και προτάθηκε ως λύση στον Μακάριο, ο οποίος την απέρριψε. Τελικά, υλοποιήθηκε με την τουρκική εισβολή και η πράσινη γραμμή σχηματίστηκε από τις δυνάμεις των Ηνωμένων Εθνών.

“Η δική μου η πατρίδα έχει μοιρασθεί στα δύο, ποιο από τα δύο κομμάτια πρέπει να αγαπάω;”

Πανέμορφοι στίχοι από την Τουρκοκύπρια λογοτέχνη -ποιήτρια Μεσέν Γιασίν, η οποία κατάγεται από την Περιστερώνα, που είναι στις ελεύθερες περιοχές της Κύπρου και η οποία είναι καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο Κύπρου στο Τμήμα Τουρκικών Σπουδών.

Τι πρέπει να γίνει για να ζήσουν οι δύο κοινότητες μαζί; Πρέπει οι δύο λαοί να μάθουν να ζουν μαζί, χωρίς να έχουν τον φόβο που τους διδάσκεται και είμαι σίγουρος, ότι, αν όλοι εσείς ήσασταν στο φεστιβάλ που γίνεται αυτή την ώρα στην Κύπρο, θα βλέπατε την αγάπη του απλού λαού. Θα βλέπατε και θα καταλαβαίνατε, ότι θα έπρεπε να δώσετε μία ευκαιρία στην επαναπροσέγγιση. Μήπως, όμως, ο όρος φθίνει, αφού εμείς οι νέοι δεν έχουμε καμία προσέγγιση για να επαναπροσεγγίσουμε; Εμείς οι νέοι πρέπει να κάνουμε μία δουλειά από την αρχή. Αν προσέξετε η κουλτούρα των δύο λαών μοιάζει πολύ, όπως οι χοροί, λέξεις κ.λπ. Θα μπορούσε κανείς να αναφέρει την θρησκεία. Δεν έχουμε, όμως, στην Κύπρο τζαμιά και ανθρώπους τόσων άλλων εθνικοτήτων και θρησκειών. Το να μην επιθυμείς κάποιον επειδή είναι τουρκοκύπριος είναι ρατσισμός.

Θα παρακαλούσα τους νέους να δώσουν μία ευκαιρία στην επαναπροσέγγιση, που άλλωστε είναι κοινή πορεία και της σημερινής κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης.

Θα ρωτήσει κάποιος, πως μπορεί να γίνει αυτό. Υπάρχουν αρκετές ομάδες νέων, δασκάλων, καθηγητών και πολιτικών που ασχολούνται με αυτό. Θα μπορούσαν, λοιπόν, οι νέοι να ενταχθούν σε κάποια απ' αυτές τις ομάδες (μέσω Ιντερνετ, εκδηλώσεων κ.λπ.), για να μάθουν τι είναι οι τουρκοκύπριοι. Δεν ζητώ από κανέναν να πιστέψει αυτά που πιστεύω εγώ. Ζητώ απ' όλους τους νέους να δώσουν μία ευκαιρία στην ειρήνη. Όσοι ειρηνιστές προσέλθετε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ανδρούλα Γιαννακού.

ΑΝΔΡΟΥΛΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Λευκωσία - Κύπρος): Αξιότιμο Προεδρείο, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ στο κυπριακό πρόβλημα και την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα μου από την καταπίεση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τους Τούρκους. Η ιστορία είναι γνωστή. Στις 15 Ιουλίου 1974 η δικτατορική κυβέρνηση της Ελλάδας, χρησιμοποιώντας την Εθνική Φρουρά που τη διοικούσαν χουντικοί αξιωματικοί οργάνωσε και πραγματοποιήσε πραξικόπημα εναντίον του Προέδρου Μακαρίου. Το πραξικόπημα έδωσε την αφορμή στην Τουρκία να κάνει εισβολή στην Κύπρο με αποτέλεσμα στις 20 Ιουλίου του 1974 να αποβιβαστούν στην Κυρήνεια τούρκικα στρατεύματα και μετά να ακολουθήσει και δεύτερη εισβολή στις 14 Αυγούστου, με αποτέλεσμα να καταληφθεί το 37% της Κύπρου. Οι συνέπειες ήταν μεγάλες, 1619 άνθρωποι μεταξύ αυτών 627 άμαχοι είναι αγνοούμενοι. Η τουρκική πλευρά

αρνείται κάθε συνεργασία για να λυθεί το πρόβλημα. Από 20.000 ανθρώπους, 628 από τα μέσα του 1974 είναι εγκλωβισμένοι στα χωριά τους και ζουν κάτω από συνθήκες καταπίεσης και στερήσεων. 50.000 ελληνοκύπριοι από αριθμό 116.000 έχουν μεταναστεύσει από το 1974 από το κατεχόμενο τμήμα, σύμφωνα με εκτιμήσεις και στοιχεία από τις τουρκοκυπριακές πηγές, λόγω της οικονομικής και κοινωνικής εξαθλίωσης που επικρατούν εκεί.

Τέλος, το κατοχικό καθεστώς εφαρμόζει μεθοδικά μακροχρόνιο σχέδιο για την εξάλειψη της πολιτιστικής και ιστορικής κληρονομιάς 9000 χρόνων στο κατεχόμενο τμήμα. Τουλάχιστον 50 εκκλησίες και μοναστήρια μετατράπηκαν σε σταύλους, δημόσια αποχωρητήρια, κινηματογράφους κ.λπ. Άλλες περίπου 55 εκκλησίες και μοναστήρια μετατράπηκαν σε τεμένη και αναριθμητές εικόνες, εκκλησιαστικά σκεύη και αρχαιολογικοί θησαυροί φυγαδεύονται στο εξωτερικό. Οι αγώνες των 26 ολόκληρων χρόνων δεν πρέπει να πάνε χαμένοι και οι Έλληνες με τους Κύπριους μαζί πρέπει να ενωθούν με σκοπό τη διατήρηση της Ορθόδοξης πίστης μας και της ελληνικής μας παράδοσης. Πρέπει να γίνει γνωστή η τύχη των 1619 αγνοουμένων, επιστροφή όλων των προσφύγων στις πατρογονικές τους εστίες και να γίνουν σεβαστοί οι αρχαιολογικοί μας χώροι. Επίσης, να γίνει διαφώτιση του Κυπριακού προβλήματος σε ολόκληρο τον κόσμο, αλλά και στην ίδια την Ελλάδα. Ο αγώνας πρέπει να είναι στη πράξη και όχι στη θεωρία, γιατί αν παραμείνουμε σε αυτή με απάθεια και περιττά λόγια, τότε δεν πετυχαίνουμε τίποτα. Είναι καιρός η Ελλάδα και η Κύπρος να δραστηριοποιηθούν. Και τέλος η συμμετοχή της φωνής των νέων με το λαό, διότι ο νέος γνωρίζει να μιλά και να μην χρησιμοποιεί δόλια μέσα για την επίτευξη κάποιου κοινού σκοπού. Οποιαδήποτε λύση πρέπει να είναι κοινή και από την Ελλάδα και την Κύπρο που πλέον θα είναι ένα κράτος. Επίσης, οι ελληνοκύπριοι θα πρέπει να διατηρήσουμε τις καλές σχέσεις φιλίας και συνεργασίας με τους τουρκοκύπριους, όπως όταν π.χ. η Ελλάδα και η Κύπρος στήριξε τον σεισμόπλεκτο τουρκικό λαό. Όλοι μαζί ενωμένοι θα πρέπει να σταματήσουμε να υποχωρούμε, να αντιδρούμε στις παράνομες ανασκαφές της Τουρκίας στη χώρα μας, να πάνσουν οι ισχυρότεροι να επιβάλουν τη γνώμη τους στους αδύνατους, να αντιδρούμε στην ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε. αν δεν βρεθεί πρώτα μια βιώσιμη λύση για το κυπριακό. Η θυσία των τόσων νέων παλληκαριών στον αγώνα για ελευθερία, αλλά και οι αγώνες των μαυροφορεμένων μητέρων και όλων των ελληνοκυπρίων δεν θα πάει χαμένη. Οι νέοι μας, αλλά και οι γηραιότεροι πρέπει να συνειδητοποιήσουν, ότι λαός χωρίς μνήμη δεν έχει μέλλον. Το μέλλον των δύο κοινοτήτων σε αυτό το νησί, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι δεν πρέπει να το ξεχνούν. Μπορούν οι δύο λαοί να ζήσουν και πάλι ειρηνικά σε

μια ενωμένη Κύπρο, αδελφομένοι και αγαπημένοι, όπως παλιά ενταγμένοι στην μεγάλη οικογένεια της Ευρώπης στο πλαίσιο μια αμοιβαίας, αποδεκτής, δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Κυπριακού.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελευθερία Οικονόμου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Β΄ Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, χαίρομαι που είμαι η τελευταία, γιατί πρόκειται να κάνω μια δευτερολογία και όχι ανάπτυξη θέματος. Προηγουμένως ένας Έφηβος Βουλευτής αναφέρθηκε στα εσωτερικά προβλήματα της Τουρκίας. Συγκεκριμένα μίλησε για τους Αρμένιους, τους Κούρδους, αλλά και για τον ίδιο τον τούρκικο λαό, ο οποίος είναι υποχείριο της κυβέρνησης και ενός πολιτεύματος που χαρακτηρίζεται από αντιδημοκρατικό πνεύμα. Αυτό που ήθελα να τονίσω είναι ότι, αν και κατανοώ πόσο σοβαρά είναι τα προβλήματα αυτά, είναι αδύνατον η Ελλάδα και οι υπόλοιπες δημοκρατικές χώρες να επέμβουν στα εσωτερικά προβλήματα αυτής της χώρας. Θα ήθελα τέλος να πω, ότι συμφωνώ απόλυτα με τον αγαπητό συνάδελφο για την αναγκαιότητα της ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ που θα ήταν ένα θετικό βήμα για την επίλυση των σοβαρών προβλημάτων του γειτονικού μας λαού. Είναι γνωστό ότι την ένταξη της θα ακολουθήσει η σταδιακή μύση της στο δυτικό πολιτισμό, που θέλουμε να θεωρούμε ιδανικό. Πριν τελειώσω, θα ήθελα να πω στον αγαπητό συνάδελφο κ. Χρηστίδη, ότι κατανοώ απόλυτα την αγανάκτησή του και θα ήθελα να του ζητήσω να σεβαστεί τους υπόλοιπους 55 Έφηβους Βουλευτές.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι τελείωσε ο πρώτος κύκλος της συζήτησης σήμερα και θα συνεχίσουμε αμέσως με τις δευτερολογίες.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τιτίκα Στρατή.

ΤΙΤΙΚΑ - ΜΑΡΙΝΑ ΣΤΡΑΤΗ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Όσον αφορά την ιστορία της Κύπρου δεν υπάρχουν μόνο τα γεγονότα του 1974. Οι Ελληνοκύπριοι έχουν περάσει πολλά βάσανα από την Αγγλική κατοχή και γνωρίζουν τους αγώνες της ΕΟΚΑ. Από τα βιβλία που αναφέρονται στην ιστορία της Κύπρου δεν νομίζω ότι υπάρχει κάτι που πρέπει να διαγραφεί. Οι Τούρκοι έχουν διεύθυνση στο INTERNET, μέσω της οποίας μας κατηγορούν και κανείς δεν διαμαρτύρεται. Οι Τουρκοκύπριοι είναι ιδιαίτερα προκλητικοί στην Πράσινη Γραμμή. Κάποιοι, όμως, από αυτούς επιδιώκουν την ειρήνη.

Τζαμιά υπάρχουν και στη Θράκη και στη Κύπρο, ενώ τελευταία ακούστηκαν διαμαρτυρίες για το τζαμί που πρόκειται να ανεγερθεί στην Αθήνα. Φυσικό είναι να το δεχόμαστε, διότι σεβόμαστε τα στοιχεία των πολιτισμών. Όμως, για τη Σχολή της Χάλκης τίποτα δεν έχει γίνει ακόμα. Η Τανσούτ Τσιλέρ δήλωσε, ότι όποιο χέρι ακουμπήσει την τουρκική σημαία θα κοπεί, ενώ κατέβηκε

η Ελληνική σημαία από τα Ίμια και κανείς δεν έκανε κάτι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΚΟΣ (Α΄ ΠΕΙΡΑΙΑ): Αφενός η κυρία Τσιλέρ, αν μπορούμε να την πούμε κυρία, είτε ότι όποια χείρα ακουμπήσει τουρκική σημαία θα κοπεί, ενώ εμείς βλέπουμε να μας κατεβάζουν την σημαία και να κάνουν περιφρονητικές δηλώσεις μέσα στο ίδιο μας το κράτος και από πάνω να βγαίνει ο Πρωθυπουργός και να λέει στη Βουλή, στο ναό της Δημοκρατίας, “ευχαριστούμε”.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Δανδουλάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΝΔΟΥΛΑΚΗΣ (Αγγλία): Συμφωνώ με όλους σας, όσους δηλαδή μίλησαν εδώ πάνω και ειδικά τα παιδιά από την Κύπρο μας έδωσαν μία γεύση από το εθνικό τους πάθος. Το Κυπριακό είναι κάτι που μας συγκινεί όλους και δεν πρέπει να το ξεχνάμε ποτέ. Θα ήθελα να σας πω ότι όλα τα θέματα που θίχτηκαν εδώ, σχεδόν είναι λίγο πολύ, όλα το ίδιο. Απ’ ό,τι βλέπω όλα τα παιδιά μίλησαν, είτε για το τουρκικό και το κυπριακό, είτε για εξωτερική πολιτική ή για το ΝΑΤΟ, πάντως λίγο πολύ όλοι βασίστηκαν στη στάση που πρέπει να έχει η Ελλάδα στις διεθνείς σχέσεις της. Δηλαδή τις διεθνείς σχέσεις της Ελλάδας. Εγώ πάνω σ’ αυτό θα ήθελα να πω ότι παίζουν μεγάλο ρόλο οι σχέσεις των απλών ανθρώπων της κάθε χώρας, δηλαδή του λαού.

Αυτό που παίζει, επίσης, μεγάλο ρόλο είναι η επίσκεψη ξένων τουριστών. Έτσι μπορούν να γνωρίσουν τα άλλα κράτη τη δική μας χώρα και έτσι οι λαοί να έρχονται σε επαφή και να ενώνονται. Αυτό που θέλω να σας πω και το έχω γράψει και στην έκθεση που έστειλα από το Λονδίνο είναι ότι, σε αυτές τις σχέσεις πρέπει να επικρατεί αγάπη. Με τη λέξη αγάπη φυσικά ανοίγω ένα άλλο πολύ μεγάλο θέμα και θα πρέπει να το ξεκαθαρίσω, γιατί στη σημερινή εποχή έχει παρανοηθεί η έννοια της λέξης αυτής.

Ακούστηκαν πολλά παιδιά που μίλησαν για τους Τούρκους, τα εσωτερικά τους προβλήματα και τις αδικίες που γίνονται σε βάρος τους. Πρέπει να ξεχαστούν αυτές οι ματωμένες κηλίδες από την ιστορία, όχι όμως και να διαγραφούν. Ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φανή Μπίτη.

ΦΑΝΗ ΜΠΙΤΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι πρέπει να βάλουμε τις διαφορές μας στην άκρη, να προσπαθήσουμε να είμαστε θετικοί και να επιδιώκουμε την επικοινωνία με τους υπόλοιπους λαούς. Εγώ δεν μπορώ να ανέχομαι ότι είμαι σε μια παρέα και μια κοπέλα από τα Σκόπια να λέει ότι είναι από την Μακεδονία. Εγώ δεν την προσέβαλα ποτέ, της είπα κάποια πράγματα, αλλά δεν αντιπαραβλήθηκα μαζί της. Εκείνη συνεχώς

προκαλούσε και εγώ η ίδια ένοιωθα πάρα πολύ άσχημα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Γιατί δεν έκανες έντονο διάλογο; Γιατί δεν αρνήθηκες όλα όσα έλεγε, όπως εκείνη υπερασπιζόταν τα δικά της δικαιώματα, έτσι και εσύ έπρεπε να υπερασπιστείς τα δικά σου. Δεν υπάρχουν στον έξω κόσμο φιλέλληνες ή ανθέλληνες. Ο καθένας ενδιαφέρεται για τα συμφέροντά του. Δεν υπάρχουν καλοί και κακοί. Ο καθένας είναι καλός για τη χώρα του. Δικό μας θέμα είναι ο καθένας στη συζήτησή του, στην αντιπαράθεσή του να προβάλλει τις θέσεις τις δικές του.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πωλίνα Ανίφτου.

ΠΩΛΙΝΑ ΑΝΙΦΤΟΥ (Κύπρος): Δεν πρέπει να αφήσουμε την ιστορία να ισοπεδώσει τη μνήμη. Να θυμόμαστε αυτά που μας έκαναν οι Τούρκοι, γιατί δεν ξεχνιούνται. Αυτά δεν πρέπει να διαγραφούν από την ιστορία μας, όχι γιατί είμαστε πολεμοχαρείς, αλλά γιατί είναι δεδομένα, είναι η ίδια μας ιστορία και δεν πρέπει να ξεγράψουμε την ιστορία μας, αναζητώντας νέα δεδομένα. Ο νέος ελληνισμός θα κινηθεί πάνω στα παλαιά δεδομένα, αναζητώντας νέα θεμέλια και αυτά τα νέα θεμέλια θα τα βρει φτιάχνοντας ο ίδιος την πορεία του. Εγώ πρέπει να ξεχάσω ότι είναι το σπίτι μου στις κατεχόμενες περιοχές, γιατί με ανάγκασαν να ζω στις ελεύθερες περιοχές και μπορεί να αναγκάσουν και τα παιδιά μου. Να ξεχάσω, δηλαδή, ότι είμαι Ελληνίδα, με μια Ομοσπονδία που τρόπος του λέγειν είναι λύση.

Εμείς σαν Έλληνες παραμερίζουμε τα δικαιώματά μας και πιστεύω, ότι αυτό το 18% θα μπορούσε να αντιδράσει αλλά δεν το κάνει.

Πρέπει να στηρίζουμε τη δημοκρατία. Πρέπει και ως έθνος και ως Έλληνες να βοηθήσουμε. Πρέπει η Ελλάδα να μας βοηθήσει. Μη μας αφήσετε ξανά μόνους. Μη μας αφήσετε μόνους και έχουμε κάποια νέα σφαγή.

Κάνω έκκληση σε όλους τους συναδέλφους που είναι εδώ και αντιπροσωπεύουν την Ομογένεια να μας βοηθήσουν. Ζητάμε τη συμπαράσταση όλων. Σας θέλουμε πάντα πλάι μας.

Χειροκροτήματα

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πριν προχωρήσουμε, θέλω να σας κάνω γνωστή μια παράκληση του κ. Προέδρου της Βουλής. Ο κ. Πρόεδρος και χθες και σήμερα χρησιμοποίησε κάποιες λέξεις. Να μην μεταβληθεί η όλη διαδικασία λογοθέαμα μιας χρήσης. Επειδή από πολλά κανάλια ζητούν να παρουσιαστούν Έφηβοι Βουλευτές, σας παρακαλούμε μη δεχθείτε αυτή την πρόσκληση. Διαφυλάξτε αυτόν τον θεσμό. Προστατέψτε τον από την εμπορευματοποίηση των καναλιών.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασοπούλου Αικατερίνη (Νομός Καστοριάς).

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Καστοριάς):

Ζητώ, κατ' αρχήν, για το άγχος που είχα στην πρωτολογία μου, συγγνώμη.

Δευτερολογώντας θέλω να θίξω ένα θέμα. Παίρνω αφορμή από τη δολοφονία τελευταία ενός φρουρού των συνόρων μας από Αλβανούς. Θέλω να πω να μη μνημονεύουμε μόνο τον κίνδυνο που διατρέχουν τα νησιά του Αιγαίου, αλλά να μνημονεύουμε και τις παραμεθόριες περιοχές. Έχουν και αυτές την ανάγκη προστασίας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Χρηστίδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ (Νομός Ιωαννίνων): Ευχαριστώ την κοπέλα που είπε προηγουμένως, να μην επικρατήσει χάος, εγώ, προτιμώ να είμαι χαοτικός, παρά να μένω αδρανής.

Ελέχθησαν πολλά για την παγκοσμιοποίηση. Πρόσφατα, ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης, στην Πορτογαλία νομίζω, είπε: "Η παγκοσμιοποίηση δεν είναι Μπαμπούλας". Μπορούμε μέσα στην παγκοσμιοποίηση, την οποία δεν είναι δυνατόν να αγνοήσουμε και το κύρος των προγόνων μας να διατηρήσουμε και το κύρος το δικό μας".

Κάποιοι συνάδελφος μίλησε, για το δυτικό κόσμο. Τι εννοεί ακριβώς; Αν εννοεί τη Magna Carta, τότε, ας δεχθούμε και την κάρτα μακ ντόναλτς, και εννοώ με αυτό το εμπόριο.

Ας αφήσουμε για λίγο τις συγκινήσεις και τα ποιήματα. Ας πούμε κάτι συγκεκριμένο. Ας γίνει κάτι και να μας ακούσει κάποιος. Καλό θα ήταν και εγώ το ζητώ σαν Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών, να υπήρχαν εδώ και εκπρόσωποι των δύο Υπουργείων για να μας απαντήσουν και να μας λύσουν τις απορίες μας. Σε ποιόν τα λέμε αυτά που λέμε; Ποιος μας ακούει, ποιος θα μας απαντήσει; Μας ακούν μόνον οι τοίχοι.

Χειροκροτήματα

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η πρόταση είναι ενδιαφέρουσα. Είναι δυνατόν, εφόσον στην όλη διαδικασία θα προβλεφθεί και ο έλεγχος, σε προσεχή Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων να διατεθεί μια ημέρα, εκτός από τη νομοθετική εργασία και να δοθούν απαντήσεις στις απορίες σας. Και εμείς, όταν μιλάμε στη Βουλή, οι τοίχοι μας ακούν. Όμως, τα κείμενά μας μένουν. Θα μείνουν, λοιπόν, εν προκειμένω και τα δικά σας κείμενα.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργιάδου Μυρσίνη.

ΜΥΡΣΙΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ (Α΄ Πειραιάς): Από όλες τις ομιλίες που έγιναν εδώ γύρω από την εξωτερική μας πολιτική εκείνο που κατάλαβα είναι ότι το πρόβλημά μας είναι οι Τούρκοι. Έχουμε συνεχή προβλήματα μαζί τους, δεν δεχόμαστε το θρήσκευμά τους και συνεχώς δημιουργούνται πέρα από τα υπάρχοντα και νέα προβλήματα.

Κάποιοι τους χαρακτήρισαν ως αιμοσταγείς. Νομίζω,

όμως, ότι ευθύνεται το καθεστώς και όχι ο λαός. Η κυβέρνησή τους παίρνει κάποιες κατευθύνσεις, διότι είναι ένα στρατιωτικό καθεστώς που δεν λειτουργεί με κάποια δημοκρατικά κριτήρια.

Δε μπορούμε να κατακρίνουμε το λαό για κάποια πράγματα για τα οποία ευθύνεται η ίδια τους η κυβέρνηση.

Επίσης, σε ένα άλλο θέμα που θα ήθελα να αναφερθώ είναι η θρησκεία.

Σε σχέση με την αναφορά που έγινε από άλλους ομιλητές, σχετικά με τις ταυτότητες, τα τζαμιά, θα ήθελα να πω ότι ο καθένας μπορεί να πιστεύει ό,τι θέλει. Και όποιος πιστεύει στον εαυτό του δεν σημαίνει ότι είναι και άθεος. Έχει το δικαίωμα ακόμη και στην ταυτότητά του να αναγραφεί, ως άθεος. Σε μία χώρα σαν την Ελλάδα που θέλουμε να λεγόμαστε ότι είμαστε δημοκρατική χώρα, δεν μπορεί κανείς να πει ότι κάποιον δεν τον δέχεται για τις ιδέες του.

Όσον αφορά στον πόλεμο που καταφεύγουμε, συχνά το κάνουμε για να υπερασπίσουμε τα συμφέροντά μας.

Όπως, λέει, άλλωστε και ένα τραγούδι “φαντάσου πως δεν υπάρχουν χώρες και είναι εύκολο να το προσπαθήσεις, δεν υπάρχει κάτω από τα πόδια μας παρά μόνο ο ουρανός. Όλοι είμαστε το ίδιο”. Αν εγώ θεωρούμαι άνθρωπος, το ίδιο θεωρείται και ένας Τούρκος και ένας από το Ισραήλ, και κάποιος από την Κύπρο. Τα κρίματα, τα λάθη και οτιδήποτε μπορεί να υπάρξει δεν πρέπει ποτέ να τα καταλογίζουμε στους άλλους. Και ούτε οι άλλοι είναι υπεύθυνοι για κάποιες καταστροφές που μπορεί να έχουν γίνει. Υπεύθυνοι είμαστε εμείς και αν σε κάποια σημεία φταίει και η ιστορία, είναι γιατί είμαστε λιγάκι ανθρωποκεντρικές. Μας ενδιαφέρουν, δηλαδή, μόνο τα καλά και θέλουμε να δείξουμε, ότι οι άλλοι θέλουν το κακό μας. Η εμβάθυνση σε κάποια θέματα μπορεί να μας βοηθήσει να ξεκαθαρίσουμε κάποια θέματα γενικότερα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο λόγος που ακούσαμε ήταν αντιρατσιστικός.

Τον λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Καμπάκογλου από την Θεσσαλονίκη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΜΠΑΚΟΓΛΟΥ (Νομός Θεσσαλονίκης): Πιστεύω, ότι η σύναψη φιλικών σχέσεων με άλλες χώρες είναι επιταγή της κοινωνίας που ζούμε. Η ΕΕ οφείλει, ωστόσο, όπως και οι χώρες της Βαλκανικής, να προωθήσουν την Ελλάδα και τον πολιτισμό της ως έμβλημα του πολιτισμού, γιατί εμείς ήμασταν που δώσαμε τα φώτα σε όλους, όσο και εάν μερικοί θέλουν να μας κάνουν να το ξεχάσουμε και δεν το αναφέρουν. Αυτό είναι κάτι που δε μπορεί να ξεχαστεί.

Θα ήθελα, επίσης, να σας θυμίσω ότι έγινε αναφορά για τη γενοκτονία των Αρμενίων, χωρίς ωστόσο να γίνει αναφορά της γενοκτονίας των Ποντίων, που δεν έχει ακόμα αναγνωριστεί. Αυτό είναι κάτι που δεν πρέπει ποτέ να το ξεχάσουμε. Εμείς, ιδιαίτερα στην Καλαμαριά, που είμαστε Πόντιοι, λέμε ότι “λαός που ξεχνά την ιστορία

του, δεν έχει μέλλον”. Επομένως, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τα δεινά που μας έχουν προκληθεί από τους Τούρκους, τόσο στους προγόνους μας όσο και σ’ αυτά που μας προκαλούν σήμερα.

Επίσης, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι το θέμα δεν είναι η συμβίωση Ελλήνων και Τούρκων, αλλά οι ύποπτες κινήσεις που παρατηρούνται τόσο από Τούρκους διπλωμάτες όσο και από τα ΜΜΕ που υποσκάλπτουν τη συμφιλίωσή μας με τους συνανθρώπους μας τους Τούρκους.

Παράλληλα, όσον αφορά στο θέμα της παγκοσμιοποίησης, αξίζει να αναφερθεί, ότι το θέμα δεν είναι, αν θα φύγει η Ελλάδα από αυτό το πλαίσιο που άλλοι διαμορφώνουν για μας - είτε το θέλουμε είτε όχι - αλλά εάν έχει αυτή τη δυνατότητα σε έναν κόσμο, όπου οι Αμερικάνοι είναι αυτοί που καθορίζουν τη διεθνή πολιτική.

Αναφέρθηκε ο κύριος συνάδελφος στη διδασκαλία της ιστορίας. Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι η διδασκαλία της ιστορίας στα ελληνικά σχολεία χαρακτηρίζεται από το πάθος, που οφείλεται στην αγανάκτηση και στο παράπονο που χαρακτηρίζει τον ελληνισμό για τα άδικα που έχουν συμβεί εις βάρος του και από το γεγονός ότι κανείς δεν συνηγορεί υπέρ μας. Ωστόσο, θα έλεγα ότι οι Τούρκοι, δεν χρειάζεται να αναφερθούν στα ιστορικά γεγονότα με πάθος, γιατί δεν τους ενδιαφέρει η γνώμη των άλλων.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα που θίξατε με την ανακοίνωσή σας, χωρίς να αγγίζει εμένα ουσιαστικά. Και σε μένα έγινε πρόταση από δημοσιογράφο του τηλεοπτικού καναλιού Άλφα να παρουσιάσω σε δελτίο ειδήσεων και να μιλήσω με το δημοσιογράφο κ. Ευαγγελάτο και αρνήθηκα, όχι γιατί μου το επιβάλλει ο κ. Κακλαμάνης χωρίς να θέλω να πω ότι έχω έλλειψη σεβασμού- αλλά γιατί δεν θα ήθελα απλά να εμπλακώ σε ζητήματα σχετικά με την αναγραφή ή μη του θρησκευματος στις ταυτότητες. Και με όλο το σεβασμό, που τρέφω στο πρόσωπό σας και στον κ. Κακλαμάνη, γιατί είστε άνθρωποι αξιοπρόσεκτοι και σοβαροί πολιτικοί, θα ήθελα να πω, όμως, ότι δεν ανέχομαι να χαρακτηρίζονται οι λόγοι μου ως “λογοπαίγνιο” ή δεν ξέρω, τι άλλο ανέφερε ο κ. Κακλαμάνης.

Θα ήθελα να πω, ότι οι απόψεις που εκφράζω είναι δικές μου και δεν αποτελώ φερέφωνο των απόψεων ούτε του κ. Χριστόδουλου ούτε της Ιεράς Συνόδου. Είναι απόψεις που εγώ έχω ενστερνιστεί και τις εκφράζω εγώ ο ίδιος. Δεν θέλω, λοιπόν, να θεωρηθεί ότι εξυπηρετώ κάποιους κύκλους ή ότι θέλω να δημιουργήσω εντυπώσεις στην Επιτροπή μας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Χαίρομαι γι’ αυτά που είπατε. Θέλω, όμως, να κάνω μια παρατήρηση. Εγώ είπα ότι ο κ. Κακλαμάνης είπε “να μη χρησιμοποιηθεί η παρουσία σας”. Όχι, ότι εσείς το προκαλείτε αυτό. Να μη χρησιμοποιηθεί ως λογοθέαμα

από οποιονδήποτε. Η προσπάθεια εμπορευματοποίησης αναφέρθηκε στα κανάλια και όχι σε σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΜΠΑΚΟΓΛΟΥ (Νομός Θεσσαλονίκης): Για να γίνει τόσο σύντομη ανακοίνωση, σημαίνει ότι αυτά που λέμε είναι λογοπαίγνια και θα μπορούσαν ενδεχομένως να χρησιμοποιηθούν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αυτή η παρέμβαση έγινε, γιατί υπήρξε συρροή προτάσεων από τα κανάλια για να μιλήσετε και ο Πρόεδρος θέλησε να το προλάβει.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χριστίνα Χατζησωτηρίου.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΧΑΤΖΗΣΩΤΗΡΙΟΥ (Αμμόχωστος - Κύπρος): Αναφέρθηκε, προηγουμένως, ότι πρέπει να ξεχάσουμε τα όσα έχουν συμβεί ανάμεσα στους Τούρκους και τους Ελληνοκύπριους. Εγώ διαφωνώ με αυτή την άποψη, γιατί η Κύπρος είναι καθαρά ελληνική και αν ανατρέξουμε στην ελληνική ιστορία, θα δούμε ότι πρωτοκατοικήθηκε από τους Αρκάδες.

Οι Τουρκοκύπριοι ανήκουν στα μετέπειτα στάδια της Κυπριακής ιστορίας.

Επιπλέον, θα ήθελα να αναφερθώ και στον απελευθερωτικό αγώνα του 1955-1959 που στόχο είχε τη συνένωση με τη μητέρα Ελλάδα, κάτι με το οποίο οι Τουρκοκύπριοι δεν είχαν καμία σχέση. Αργότερα δόθηκε στην Κύπρο ένα διαιρετικό Σύνταγμα που απετέλεσε και την αιτία της εισβολής του 1974.

Έβαζε τους Τουρκοκύπριους στη Κυβέρνηση ενώ δεν ήταν αυτό που ζητούσε ο αγώνας. Ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βαρνάβας Βαρνάβας.

ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ (Νομός Ηλείας): Όσον αφορά αυτό που είπε η Έφηβος Βουλευτής Χατζούλη Μαρία ότι τα χρήματα που δίνουμε και αγοράζουμε εξοπλισμό θα μπορούσαμε να τα χρησιμοποιήσουμε κάπου αλλού. Όμως, επειδή υπάρχουν συμφέροντα από χώρες που έχουν επεκτατικές τάσεις, δε μπορούμε να το αποφύγουμε. Άρα, αυτά τα χρήματα πρέπει να τα χρησιμοποιήσουμε για την άμυνα για να προστατεύσουμε τη χώρα μας.

Σχετικά με το θέμα της ένταξης στην ΕΕ της Τουρκίας θα ήθελα να πω ότι πιστεύω ότι αυτή η ένταξη έχει διπλωματικό σκοπό. Μπαίνοντας, δηλαδή, η Τουρκία στην ΕΕ και μπαίνοντας και η Κύπρος στην ΕΕ, οι Τουρκοκύπριοι θα πρέπει και αυτοί να ενταχθούν στην ΕΕ άρα ανοίγει η περιοχή των κατεχόμενων περιοχών,

εφ' όσον στις χώρες της ΕΕ μπορούμε να πάμε ελεύθερα.

Γι' αυτό που είπε ο Έφηβος Βουλευτής για τις εκδηλώσεις, έχω να πω ότι οι εκδηλώσεις των Ελληνοκύπριων και των Τούρκων δείχνουν ότι ο λαός δεν έχει κάποιο μίσος εναντίον των Κυπρίων ή των Ελλήνων, αλλά είναι ένας λαός που είναι κάτω από μια κυβέρνηση επεκτατική και δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Αν δείτε το βιοτικό επίπεδο της Τουρκίας, τότε θα καταλάβετε ότι όλα τα χρήματα ξοδεύονται για την άμυνα.

Επίσης, δεν συμφωνώ με τον Έφηβο Βουλευτή που είπε, ότι πρέπει αυτά να τα παραμελήσουμε, γιατί πιστεύω ότι πρέπει εμείς να δραστηριοποιηθούμε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τέλειωσε ο κατάλογος των ομιλητών για σήμερα. Αύριο, Θα συνεχίσουμε με τις δευτερολογίες. Θα μπορούσαμε να χωρίσουμε τα θέματα σε ενότητες. Όμως, αυτό δεν έχει γίνει, γιατί δεν το προτείνετε από την αρχή. Αυτά καταγράφονται για την επόμενη φορά. Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παντελεήμων Ξανθιάκος.

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΞΑΝΘΙΑΚΟΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα να πω ότι το χρονικό όριο από 4' παραβιάστηκε σε 8' με 9', τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σε διάλογο. Επίσης, θα ήθελα μια ίση μεταχείριση, όσον αφορά τις ομιλίες στο μικρόφωνο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα μπορούσε η συζήτηση να είναι πιο συγκεντρωμένη σε ορισμένα θέματα.

Θέλω να ευχαριστήσω τον Πατέρα Μεταλληνό και τον κ. Γιαννόπουλο, μέλη της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος "Βουλή Εφήβων". Ήταν μια συζήτηση με ώριμες τοποθετήσεις που εκφράζουν όλο το φάσμα των ωρίμων πολιτών της χώρας μας. Τις ίδιες ακριβώς ανησυχίες έχουμε και εμείς.

ΦΑΝΗ ΜΠΙΜΠΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα να πω μια πρόταση: Η Ρωμανία πέρασεν, η Ρωμανία εχάθη, η Ρωμανία και αν επέρασεν, ανθεί και φέρει και άλλα.

Στη συνέχεια και περί ώρα 20.30' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ